

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหา
ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๑. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้น ๆ	หลักการอ่านออกเสียงคำ คล้องจอง ข้อความสั้น ๆ	๑. อ่านออกเสียงคำ ๒. อ่านคำคล้องจอง ๓. อ่านข้อความสั้น ๆ
๒. บอกความหมายของคำ และ ข้อความที่อ่าน	รู้ความหมายของคำและข้อความ	๑. บอกความหมายของคำ และ ข้อความที่อ่าน
๓. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	รู้และเข้าใจเรื่องที่อ่าน	๑.บอกความหมายของคำ ๒.บอกความหมายของข้อความ ที่อ่าน
๔. เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่าน	หลักการเรียงลำดับเหตุการณ์และ สรุปเรื่องที่อ่าน	เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่านได้
๕. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่อง ที่อ่าน	หลักการคาดคะเนเหตุการณ์จาก เรื่องที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล	คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน
๖. อ่านหนังสือตามความสนใจ อย่างสม่ำเสมอและนำเสนอ เรื่องที่อ่าน	รู้วิธีการเลือกหนังสือตามความ สนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอ เรื่องที่อ่าน	๑. อ่านหนังสือตามความสนใจ อย่างสม่ำเสมอ ๒. นำเสนอเรื่องที่อ่าน
๗. บอกความหมายของ เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ สำคัญที่มักพบเห็นใน ชีวิตประจำวัน	รู้เข้าใจเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ ที่พบเห็น ในชีวิตประจำวัน	บอกความหมายของเครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์สำคัญที่มักพบเห็นใน ชีวิตประจำวัน
๘. มีมารยาท ในการอ่าน หมายเหตุ ตัวชี้วัดตัวนี้ให้จัด กิจกรรมรวมกับตัวชี้วัดที่ ๑ - ๗	มารยาทในการอ่าน	มีมารยาท ในการอ่าน

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้นำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น

กลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สพฐ.

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๑. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด	หลักการเขียนด้วยตัวบรรจงตามหลักการคัดลายมือช่วยให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพตรงตามวัตถุประสงค์	คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดได้
๒. เขียนสื่อสารด้วยคำและประโยคง่ายๆ	หลักการเขียนคำ คำพื้นฐาน คำคล้องจอง และประโยคง่ายๆ ได้ถูกต้องเป็นพื้นฐานในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน	เขียนสื่อสารด้วยคำและประโยคง่ายๆ ได้
๓. มีมารยาทในการเขียน	หลักการเขียนอย่างมีมารยาทเป็นการใช้ภาษาและเทคนิคเฉพาะที่เหมาะสมตามประเภทของงานช่วยให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	มีมารยาทในการเขียน

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกร่วมในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๑. ฟังคำแนะนำ คำสั่งง่ายๆ และปฏิบัติตาม	การฟังอย่างตั้งใจ มีสมาธิในการฟังช่วยให้เข้าใจ และปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้อง	ฟังคำแนะนำ คำสั่งง่ายๆ และปฏิบัติตามได้
๒. ตอบคำถามและเล่าเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง	หลักการฟัง และดูอย่างตั้งใจ มีสมาธิ จะทำให้ตอบคำถามและเล่าเรื่องที่ฟังและดูได้	ตอบคำถามและเล่าเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง
๓. พูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู	หลักการฟังและดูแล้วสามารถจับใจความสำคัญของที่ฟังและดู ทำให้สามารถพูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดูได้	พูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู
๔. พูดสื่อสารได้ตามวัตถุประสงค์	วิธีการพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน	พูดสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ตามวัตถุประสงค์
๕. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	การมีมารยาทในการฟัง การดูและการพูด เป็นคุณลักษณะพื้นฐานในการอยู่ร่วมกันในสังคม	มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๑. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย	หลักการเขียนและรูปแบบการเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย ที่ถูกต้อง	บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทยได้
๒. เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ	รู้จักมาตราตัวสะกด การผันวรรณยุกต์และความหมายของคำ	เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำได้
๓. เรียบเรียงคำเป็นประโยคง่าย ๆ	โครงสร้างของประโยค	เรียบเรียงคำเป็นประโยคง่าย ๆ ได้
๔. ต่อคำคล้องจองง่ายๆ	หลักการหาคำที่มีเสียงสระเหมือนกัน ตัวสะกดแม่เดียวกันมาต่อกันให้เกิดเสียงสัมผัสคล้องจอง	เขียนคำคล้องจองได้ ต่อคำคล้องจองง่ายๆ

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดี และวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๑. บอกข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือการฟังวรรณกรรม ร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็ก	หลักการอ่านหรือการฟังวรรณกรรม ร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็ก	บอกข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือการฟังวรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็กได้
๒. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองตามความสนใจ	การรู้และเข้าใจแบบแผนภาษาและฉันทลักษณ์ ทำให้สามารถ	ท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรองได้ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองตามความสนใจ

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้นำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น

กลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สพฐ.

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหา
ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๑. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรอง ง่ายๆ ได้ถูกต้อง	รู้วิธีการอ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และ บทร้อยกรองง่ายๆ ได้	อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทความและ ร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง
๒. อธิบายความหมายของคำ และ ข้อความที่อ่าน	รู้ความหมายของคำและข้อความ ที่อ่าน	บอกความหมายของคำและ ความหมายของข้อความที่อ่าน
๓. ตั้งคำถามและคำตอบเกี่ยวกับ เรื่องที่อ่าน	รู้หลักการในการตั้งคำถาม จากเนื้อเรื่องที่อ่าน	ตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่านได้
๔. ระบุใจความสำคัญและ รายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน	การอ่านจับใจความสำคัญ รู้หลักการอ่านในใจ และการอ่าน จับใจความ	สรุปใจความของเรื่องที่อ่าน
๕. แสดงความคิดเห็นและ คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่อง ที่อ่าน	การอ่านตามกระบวนการอ่าน จับใจความ ทำให้สามารถแสดง ความคิดเห็นและคาดคะเน เหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านได้	แสดงความคิดเห็นและคาดคะเน เหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน
๖. อ่านหนังสือตามความสนใจ อย่างสม่ำเสมอและนำเสนอ เรื่องที่อ่าน	รู้วิธีการพิจารณา หนังสือที่มี คุณค่าและประโยชน์ของหนังสือ	รู้วิธีการพิจารณา หนังสือที่มี คุณค่าและประโยชน์ของหนังสือ
๗. อ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และ ปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อเสนอแนะ	รู้ลักษณะและความหมาย ของข้อเขียนเชิงอธิบาย	อ่านข้อเขียนเชิงอธิบายและปฏิบัติ ตามคำสั่งหรือข้อเสนอแนะ
๘. มีมารยาท ในการอ่าน หมายเหตุ ตัวชี้วัดตัวนี้ให้จัด กิจกรรมร่วมกับตัวชี้วัดที่ ๑ - ๗	หนังสือเป็นสิ่งที่มีความสำคัญให้ ความรู้ การอ่านอย่างมีมารยาท และการดูแลรักษาหนังสือให้ คงทนถาวรเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ และควรปฏิบัติ	มีมารยาทที่ดีในการดูแลและ

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑

ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๑. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด	เขียนด้วยตัวบรรจงตามหลักการคัดลายมือช่วยให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพตรงตามวัตถุประสงค์	คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดได้
๒. เขียนเรื่องสั้นๆ เกี่ยวกับประสบการณ์	การเรียงลำดับเหตุการณ์โดยการเล่าและเขียนจากประสบการณ์	เขียนสั้น ๆ เกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง
๓. เขียนเรื่องสั้นๆ ตามจินตนาการ	หลักการเขียนเรื่องจินตนาการเพื่อสื่อความคิดของตน	เขียนเรื่องสั้น ๆ ตามจินตนาการของตนเอง
๔. มีมารยาทในการเขียน	มารยาทในการเขียนที่เหมาะสมตามประเภทของงานเพื่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ	นักเรียนมีมารยาทในการเขียนที่ดีเพื่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกลงในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๑. ฟังคำแนะนำ คำสั่งที่ซับซ้อน และปฏิบัติตาม	การฟังอย่างตั้งใจ มีสมาธิในการฟังช่วยให้เข้าใจ และปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้อง	ฟังคำแนะนำ คำสั่งที่ซับซ้อน และปฏิบัติตามได้
๒. เล่าเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง	การฟัง และดูอย่างตั้งใจ มีสมาธิจะทำให้ตอบคำถามและเล่ารายละเอียดเรื่องที่ฟังและดูได้ เล่ารายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง	เล่ารายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง
๓. บอกสาระสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู	การฟัง และดูอย่างตั้งใจ มีสมาธิจะทำให้สามารถบอกสาระสำคัญของเรื่องจากการฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิงได้	บอกสาระสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู
๔. ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู	การฟัง และดูอย่างตั้งใจ มีสมาธิจะทำให้ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดูได้	ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดูได้
๕. พูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู	ฟังและดูแล้วสามารถจับใจความสำคัญของที่ฟังและดู ทำให้สามารถพูด	พูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๖. พุดสื่อสารได้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์	การรู้จักวิธีพุด แนะนำตนเอง ขอความช่วยเหลือ ขอบคุณขอโทษ ทำให้สามารถพุดสื่อสารที่ใช้ในชีวิตประจำวันให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของตน	สามารถพุดสื่อสารได้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์
๗. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพุด	มารยาทที่ดีในการดู ฟัง พุด เพื่อการสื่อสารที่ตรงตามวัตถุประสงค์	มีมารยาทในการฟัง ดูและการพุด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๑. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย	ลักษณะของพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย	บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทยได้
๒. เขียนสะกดคำ และบอก ความหมาย ของคำ	วิธีการเขียนสะกดคำ และ ความหมายของคำ	เขียนและสะกดคำและบอก ความหมายของคำที่กำหนดให้ได้
๓. เรียบเรียงคำเป็นประโยค ได้ตรงตามเจตนา ของ การสื่อสาร	การเรียบเรียงคำเป็นประโยค ง่าย ๆ เป็นการนำคำมาเรียบเรียง ให้มีประธาน กริยา กรรม เพื่อให้ได้ประโยคที่สมบูรณ์ สามารถสื่อสารได้ตรงตามเจตนา ของผู้ส่งสาร	เรียบเรียงคำเป็นประโยคได้ตรง ตามเจตนา ของการสื่อสาร
๔. บอกลักษณะคำคล้องจอง	ลักษณะของคำคล้องจอง	บอกลักษณะของคำคล้องจอง
๕. เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐาน และภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับ กาลเทศะ	วิธีการเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐาน และภาษาถิ่นที่เหมาะสมกับ สถานการณ์	เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและ ภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้นำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น

กลุ่มพัฒนาระบบงานการเรียนรู้ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สพฐ.

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดี และวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๑. ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่าน หรือการฟังวรรณกรรมสำหรับเด็ก เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	ข้อคิดจากวรรณกรรมสามารถ แก้ปัญหาในชีวิตจริงได้	ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือ การฟังวรรณกรรมสำหรับเด็กเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน
๒. ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็ก ในท้องถิ่น	บทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น สร้างความความเพลิดเพลิน	ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็ก ในท้องถิ่น
๓. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรอง ที่มีคุณค่าตามความสนใจ	บทอาขยานและ บทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจเป็น การพัฒนาทักษะทางภาษาทั้งด้าน การฟัง การอ่าน การพูด การเขียน และการส่งเสริมสุนทรียทางภาษา	ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตาม ความสนใจ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑

ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๑. อ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรอง ง่ายๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว	หลักการอ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้นๆ และ บทร้อยกรองง่ายๆ	อ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว ตาม หลักการอ่าน
๒. อธิบายความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน	ความหมายของคำที่อ่าน	อธิบายความหมายของคำและ ข้อความที่อ่านด้วยภาษา ของตนเองให้ผู้อื่นเข้าใจได้
๓. ตั้งคำถามและตอบคำถาม เชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	รู้และเข้าใจเรื่องที่อ่าน	ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
๔. ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเน เหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน โดยระบุ เหตุผลประกอบ	กระบวนการอ่านจับใจความสำคัญ	ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเน เหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน โดย ระบุเหตุผลประกอบ
๕. สรุปความรู้และข้อคิด จากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	ความรู้และข้อคิดที่ได้รับ จากการอ่าน	๑.สรุปความรู้และข้อคิดที่ได้จาก การอ่าน ๒.เชื่อมโยงความรู้และข้อคิด ที่ได้จากการอ่านเพื่อนำไปใช้ ในชีวิตประจำวัน
๖. อ่านหนังสือตามความสนใจ อย่างสม่ำเสมอ และนำเสนอ เรื่องที่อ่าน	การเลือกอ่านหนังสือที่มีคุณค่า และประโยชน์ที่ได้จากการอ่าน	เลือกอ่านหนังสือที่มีคุณค่าตาม ความสนใจอย่างสม่ำเสมอและ สามารถนำเสนอเรื่องที่อ่านได้

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้นำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น

กลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สพฐ.

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๗.อ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อเสนอแนะ	การอ่านและเข้าใจความหมายของข้อเขียนเชิงอธิบาย ข้อเสนอแนะ การใช้สถานที่สาธารณะ เครื่องใช้ประจำวันในบ้าน และที่โรงเรียน	อ่านข้อเขียนเชิงอธิบายและปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อเสนอแนะได้อย่างถูกต้อง
๘.อธิบายความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ	ข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่และแผนภูมิเป็นข้อมูลที่มีความสำคัญในชีวิตประจำวันจึงต้องมีความรู้และความเข้าใจภาพสัญลักษณ์ตัวย่อที่ใช้ในการเขียนและต้องอ่านให้ถูกต้อง	อธิบายความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่และแผนภูมิได้อย่างถูกต้อง
๙.มีมารยาทในการอ่าน หมายเหตุ ตัวชี้วัดตัวนี้ให้จัดกิจกรรมร่วมกับตัวชี้วัดที่ ๑ – ๘	หนังสือเป็นสิ่งที่มีความสำคัญให้มีความรู้ การอ่านอย่างมีมารยาทและการดูแลรักษาหนังสือให้คงทนถาวรเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ	ปฏิบัติตนอย่างมีมารยาทในการอ่านและเป็นแบบอย่างแก่ผู้อื่น

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑

ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๑. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด	รูปแบบการเขียนอักษรไทยแต่ละแบบมีลีลาการเขียนที่แตกต่างกันและหลักในการคัดลายมือจะต้องใช้รูปแบบให้เหมือนกัน	คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด
๒. เขียนบรรยายเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้อย่างชัดเจน	การเขียนบรรยายเกี่ยวกับสิ่งใด ๆ จะต้องมีข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งนั้นอย่างครอบคลุมจึงจะสามารถอธิบาย,ยกตัวอย่างหรือตอบคำถามเกี่ยวกับสิ่งนั้นๆ ได้อย่างชัดเจน	เขียนบรรยายเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้อย่างชัดเจน
๓. เขียนบันทึกประจำวัน	การเขียนบันทึกประจำวัน เป็นการเขียนเล่าเรื่องจากประสบการณ์	เขียนบันทึกเรียบเรียงสิ่งที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ได้
๔. เขียนจดหมาย ลาครู	การเขียนจดหมายลาครูเป็นการเขียนที่อธิบายเหตุผล	สื่อสารได้เข้าใจชัดเจนตรงกันเขียนจดหมายลาครู
๕. เขียนเรื่องตามจินตนาการ	การเขียนเรื่องตามจินตนาการเป็นการสร้างสรรค์งานเขียนอย่างอิสระเพื่อสื่อถึงผู้อื่น ได้รับความคิดและเรื่องราวที่แปลกใหม่	เขียนเรื่องตามจินตนาการได้
๖. มีมารยาทในการเขียน	การเขียนอย่างมีมารยาทเป็นการใช้ภาษาและเทคนิคเฉพาะที่เหมาะสมตามประเภทของงานมี	การสื่อสารมีประสิทธิภาพและมีมารยาทในการเขียน

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกร่วมในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๑. เล่ารายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง	รู้รายละเอียดของเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง	เล่ารายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิงได้
๒. บอกสาระสำคัญจากการฟังและการดู		
๓. ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู	กระบวนการฟังและดูอย่างมีสมาธิ	จับใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู จากการตั้งคำถามและตอบคำถามได้
๔. พูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู	จับใจความสำคัญของที่ฟังและดู	พูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู
๕. พูดสื่อสารได้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์	การเขียนอย่างมีมารยาทเป็น การใช้ภาษาและเทคนิคเฉพาะที่เหมาะสมตามประเภทของงานมี	การสื่อสารมีประสิทธิภาพและมีมารยาทในการเขียน
๖. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	มารยาทในการฟัง การดูและการพูด	มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๑. เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ	หลักการสะกดคำในแต่ละมาตรา ตัวสะกด การผันวรรณยุกต์ รู้ความหมายของคำ	เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำได้
๒. ระบุนิคมและหน้าที่ของคำในประโยค	ชนิดและหน้าที่ของคำประเภทต่าง ๆ	ใช้คำในประโยคได้ถูกต้องเหมาะสม
๓. ใช้พจนานุกรมค้นหาความหมายของคำ	ใช้พจนานุกรมตามหลักการใช้พจนานุกรมเรียงลำดับพยัญชนะสระก่อนหลัง	ค้นหาความหมายของคำ ได้อย่างถูกต้องคล่องแคล่ว
๔. แต่งประโยคง่ายๆ	ชนิดประโยคลักษณะ, ส่วนประกอบของประโยคชนิดต่าง ๆ แต่งประโยค	แต่งประโยคได้ถูกต้องและนำไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๕. แต่งคำคล้องจองและคำขวัญ	๑. ลักษณะของคำคล้องจองและคำขวัญ ๒. วิธีการแต่งคำคล้องจองและคำขวัญ	แต่งคำคล้องจองและคำขวัญได้อย่างถูกต้องและมีความหมายตรงตามวัตถุประสงค์
๖. เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ	รู้จักภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่นของตนเอง	๑. เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นของตนเองได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์และบุคคล ๒. อนุรักษ์ภาษาถิ่นของตนเองไว้ได้

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดี และวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๑. ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่าน วรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน	แนวคิด/แนวปฏิบัติที่ดีจาก วรรณกรรม วรรณคดีที่อ่าน	นำเสนอแนวคิด / แนวปฏิบัติที่ดี จากการอ่านวรรณกรรม วรรณคดี ที่อ่านไปปรับใช้ในชีวิต ประจำวันได้
๒. รู้จักเพลงพื้นบ้านและ เพลงกล่อมเด็ก เพื่อปลูกฝัง ความชื่นชมวัฒนธรรมท้องถิ่น	รู้จักเพลงพื้นบ้าน และ เพลงกล่อมเด็กในท้องถิ่น	ชื่นชมและเกิดความภาคภูมิใจใน วัฒนธรรมท้องถิ่นของตน
๓. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ วรรณคดีที่อ่าน	รู้คุณค่าวรรณคดีที่สะท้อนสภาพ ชีวิต แง่มุมของสังคม ความเชื่อ และความจริงในอดีตแต่ละยุค	แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ วรรณคดีที่อ่านได้
๔. ท่องจำบทอาขยานตามที่ กำหนดและบทร้อยกรอง ที่มีคุณค่าตามความสนใจ	รู้ลักษณะคำประพันธ์ ของ บทอาขยาน และบทร้อยกรอง ที่มีคุณค่า	๑. อ่านออกเสียงทำนองเสนาะ และท่องจำบทอาขยาน และ บทร้อยกรองที่มีคุณค่าได้ซาบซึ้ง และเห็นคุณค่าของบทอาขยาน และบทร้อยกรองที่อ่าน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง	หลักการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและร้อยกรองที่ดี	อ่านออกเสียงได้ถูกต้องตามอักขรวิธี เว้นวรรคตอนได้ถูกต้อง และมีลีลาน้ำเสียงถูกต้องตามฉันทลักษณ์ของบทประพันธ์และเนื้อหา ลีลาน้ำเสียงเหมาะสม
๒. อธิบายความหมายของคำประโยค และสำนวนจากเรื่องที่อ่าน	รู้หลักการใช้บริบทหรือคำแวดล้อมช่วยในการตีความ แปลความ ขยายความได้กว้างขวาง สามารถสร้างความเข้าใจได้ลึก	อธิบายความหมายของคำประโยค และสำนวนจากเรื่องที่อ่านถูกต้องชัดเจนขึ้น
๓. อ่านเรื่องสั้น ๆ ตามเวลาที่กำหนดและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน	หลักการอ่านคล่องและเร็ว การอ่านสำรวจและบันทึกข้อความสำคัญของเรื่อง	๑.อ่านคล่องและเร็ว ๒.ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ ๓.บันทึกข้อความจากเรื่องที่อ่าน
๔. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน	การแยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน	๑.แยกข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น ๒.เลือกข้อมูลจากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
๕. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน โดยระบุเหตุผลประกอบ	หลักการอ่านจับใจความจากเรื่องต่าง ๆ อย่างเข้าใจ	คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล
๖. สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	หลักการสรุปใจความสำคัญและข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน	๑.สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ๒.นำข้อคิดไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
-----------	-----------------	-------------------

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้นำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น

กลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สพฐ.

๗. อ่านหนังสือที่มีคุณค่าตาม ความสนใจอย่างสม่ำเสมอและ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องที่อ่าน	หลักการเลือกหนังสือที่มีคุณค่า	๑. ใช้กระบวนการอ่านสร้าง ความรู้และความคิด ๒. วิเคราะห์เปรียบเทียบความ เหมือนกันของสถานการณ์ใน หนังสือกับชีวิตจริง ๓. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ การอ่านได้
๘. มีมารยาท ในการอ่าน หมายเหตุ ตัวชี้วัดตัวนี้ให้จัดกิจกรรม รวมกับตัวชี้วัดที่ ๑ – ๖	มารยาทในการอ่าน	มีมารยาทในการอ่าน

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๑. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด และครึ่งบรรทัด	หลักการคัดลายมือต้องบรรจงเต็มบรรทัด	คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด
๒. เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ ถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสม	หลักการ วัตถุประสงค์ลักษณะสำคัญ กระบวนการ เทคนิค การเขียนประเภทคำขวัญและ คำแนะนำ	เขียนคำขวัญ และ คำแนะนำได้
๓. เขียนแผนภาพโครงเรื่อง และ แผนภาพความคิด เพื่อใช้พัฒนางานเขียน	หลักการ วัตถุประสงค์ลักษณะสำคัญ กระบวนการ เทคนิคการเขียนแผนภาพโครงเรื่อง แผนภาพ และพัฒนางานเขียน	๑.เขียนแผนภาพโครงเรื่อง/ แผนภาพความคิด ๒.เขียนเรื่องโดยใช้แผนภาพโครงเรื่องแผนภาพความคิด เป็นเครื่องมือพัฒนางานเขียน
๔. เขียนย่อความจากเรื่องสั้นๆ	หลักการและวิธีการเขียนย่อความ	เขียนย่อความได้
๕. เขียนจดหมายถึงเพื่อนและ บิดามารดา	หลักการและวิธีการเขียนจดหมายแต่ละประเภท	๑.เขียนจดหมายถึงเพื่อน ๒.เขียนจดหมายถึงบิดา มารดา
๖. เขียนบันทึกและเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า	หลักการ วิธีการและความสำคัญของการเขียนบันทึก	เขียนบันทึก และ จากเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า
๗. เขียนเรื่องตามจินตนาการ	หลักการ/ลักษณะและเทคนิคการเขียนเรื่องตามจินตนาการ	เขียนตามเรื่องจินตนาการ
๘. มีมารยาทในการเขียน	๑.ข้อสรุปเกี่ยวกับการปฏิบัติตนอย่างมีมารยาทในการเขียน ๒.หลักการประเมินมารยาทในการเขียน	มีมารยาทในการเขียน

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้นำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น

กลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สพฐ.

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกลงในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๑. จำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู	หลักการสังเกต ข้อคิดเห็น ข้อเท็จจริง	จำแนกข้อคิดเห็น ข้อเท็จจริงจากเรื่องที่ฟัง ที่ดู
๒. พุคสรุปความจากการฟังและดู	หลักการพุดสรุปความจากการฟังและการดู	๑.การพุดสรุปความรู้จากการฟัง การดูเป็นการหาคำสำคัญ ประโยคสำคัญ โดยการทำแผนภาพความคิดหรือการจดบันทึก ๒.พุดสรุปความจากการฟังและดู
๓. พุดแสดงความรู้ ความคิดเห็น และความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู	หลักการพุดแสดง ความคิดเห็น และความรู้สึกจากที่ฟังและดู	พุดแสดง ความคิดเห็น และความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู
๔. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู	หลักการการตั้งคำถามและการตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู	ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู
๕. รายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา	หลักการรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา	พุดรายงานหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากเรื่องที่ฟังและดู ผู้พุดต้องศึกษาเรื่องที่ฟัง การดูและการสนทนา
๖. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพุด	สรุปหลักเกี่ยวกับมารยาทในการฟัง การดู และการพุด	มีมารยาทในการฟัง การดู และการพุด

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้นำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น

กลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สพฐ.

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๑. สะกดคำและบอกความหมายของคำในบริบทต่างๆ	หลักการสะกดคำในแต่ละมาตรา การผันวรรณยุกต์คำเป็น คำตาย คำพ้อง ความหมายของคำจากบริบท	๑. สรุปหลักการเกี่ยวกับการสะกดคำแม่ ก กา, คำที่สะกดในแต่ละมาตรา, การผันวรรณยุกต์, คำเป็นคำตาย, คำพ้อง, ความหมายของคำจากบริบท ๒. ผลงานสร้างคำโดยใช้หลักการสะกดคำแม่ ก กา, คำที่สะกดในแต่ละมาตรา, การผันวรรณยุกต์, คำเป็นคำตาย, คำพ้อง ๓. บอกความหมายของคำในบริบทต่างๆ
๒. ระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค	รู้จักชนิดของคำและหน้าที่ของคำในประโยค	แต่งประโยคและวิเคราะห์หน้าที่ของคำในประโยค
๓ ใช้พจนานุกรมค้นหาความหมายของคำ	หลักการใช้พจนานุกรม	๑. สรุปหลักการใช้พจนานุกรม ๒. ใช้พจนานุกรมเพื่อค้นหาความหมายของคำได้ถูกต้องและรวดเร็ว
๔. แต่งประโยคได้ถูกต้องตามหลักภาษา	หลักการเขียนประโยค	๑. เขียนประโยค ๒. เปรียบเทียบประโยคสองส่วนและประโยคสามส่วน
๕. แต่งบทร้อยกรองและคำขวัญ	๑. หลักการแต่งบทร้อยกรอง ๒. หลักการเขียนคำขวัญ	๑. การเขียนบทร้อยกรอง ๒. การเขียนคำขวัญ

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้นำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น

กลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สพฐ.

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๖. บอกความหมายของสำนวน	ความหมายของสำนวนที่เป็นสุภาษิตและคำพังเพย	บอกความหมายของสำนวน
๗. เปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่นได้	ลักษณะภาษาถิ่นกับภาษาไทย	๑. การเปรียบเทียบคำภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่น ๒. พจนานุกรมภาษาไทย-ภาษาถิ่น

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดี และวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๑. ระบุข้อคิดจากนิทานพื้นบ้าน หรือนิทานคติธรรม	๑.องค์ประกอบของนิทานพื้นบ้าน หรือนิทานคติธรรม ๒.ความหมายและลักษณะของข้อคิดในนิทาน	วิเคราะห์ข้อคิดจากนิทานพื้นบ้าน หรือนิทานคติธรรมและระบุข้อคิดได้
๒. อธิบายข้อคิดจากการอ่าน เพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง	ลักษณะภาษาถิ่นกับภาษาไทย ข้อคิดจากการอ่านวรรณกรรม	อธิบายข้อคิดจากการอ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง
๓. ร้องเพลงพื้นบ้าน	๑.ประเภทและลักษณะของเพลงพื้นบ้าน ๒.เนื้อหา ประเพณี วัฒนธรรม ความเชื่อ ค่านิยม ข้อคิด ที่แฝงไว้ในเพลงพื้นบ้าน	๑.ร้องเพลงพื้นบ้านได้ ๒.วิเคราะห์คุณค่าของเพลงพื้นบ้านได้
๔. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	๑.หลักการอ่านบทร้อยกรอง ๒.หลักการวิเคราะห์คุณค่าบทร้อยกรอง	ท่องจำบทอาขยานได้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหา
ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง	หลักการอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง	อ่านออกเสียงได้ถูกต้องตามอักขรวิธี เว้นวรรคตอนได้ถูกต้อง และมีลีล่าน้ำเสียงถูกต้องตามฉันทลักษณ์ของบทประพันธ์และเนื้อหา
๒. อธิบายความหมายของคำประโยค และข้อความที่เป็นการบรรยายและการพรรณนา	หลักการใช้บริบทหรือคำแวดล้อมช่วยในการตีความ แปลความ ขยายความ	อธิบายความหมายของคำประโยคและข้อความที่เป็นการบรรยายและพรรณนา
๓. อธิบายความหมายโดยนัยจากเรื่องที่อ่านอย่างหลากหลาย	ความหมายโดยนัย	๑.บอกความหมายโดยนัยของคำ ๒.รวบรวมคำที่มีความหมายโดยตรงหรือโดยนัย ๓.แต่งประ โยค เขียนเรื่องโดยใช้คำที่มีความหมายโดยนัย
๔. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน	หลักการแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น	๑.แยกข้อเท็จจริงข้อคิดเห็น จากเรื่องที่อ่าน ๒.เลือกข้อมูลจากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
๕. วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต	หลักการวิเคราะห์ ตีความ การแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน	๑.วิเคราะห์ ตีความ แสดงความคิดเห็นเรื่องที่อ่าน ๒.นำข้อคิดไปใช้ใน

		ชีวิตประจำวัน
--	--	---------------

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๖. อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อเสนอแนะ และปฏิบัติตาม	หลักการอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อเสนอแนะ	ปฏิบัติตามคำอธิบาย คำสั่ง และ ข้อเสนอแนะได้ถูกต้อง
๗. อ่านหนังสือที่มีคุณค่าตาม ความสนใจอย่างสม่ำเสมอ และแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	หลักการเลือกหนังสือ	๑. ใช้กระบวนการอ่านสร้าง ความรู้และความคิด ๒. วิเคราะห์เปรียบเทียบความ เหมือนกันของสถานการณ์ใน หนังสือกับชีวิตจริงช่วยให้ ผู้อ่านแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับการอ่านได้
๘. มีมารยาทในการอ่าน หมายเหตุ ตัวชี้วัดตัวนี้ให้จัด กิจกรรมร่วมกับตัวชี้วัดที่ ๑ - ๗	มารยาทในการอ่าน	มีมารยาทในการอ่าน

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และ เขียนเรื่องราว
ในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้า
อย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๑. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด และครึ่งบรรทัด	หลักการเลือกหนังสือ	๑. ใช้กระบวนการอ่านสร้าง ความรู้และความคิด ๒. วิเคราะห์เปรียบเทียบความ เหมือนกันของสถานการณ์ใน หนังสือกับชีวิตจริงช่วยให้ ผู้อ่านแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับการอ่านได้
๒. เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ ถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสม	หลักการ วัตถุประสงค์ ลักษณะ สำคัญ กระบวนการ และเทคนิค การเขียนคำขวัญคำอวยพร คำแนะนำและคำอธิบายแสดง ขั้นตอน	เขียนคำขวัญ คำอวยพร คำแนะนำ และคำอธิบายแสดงขั้นตอน
๓. เขียนแผนภาพ โครงเรื่อง และ แผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนา งานเขียน	หลักการ วัตถุประสงค์ ลักษณะ สำคัญ กระบวนการ เทคนิค การเขียนแผนภาพความคิดเพื่อ ใช้พัฒนางานเขียน	๑. เขียนแผนภาพ โครงเรื่องและ แผนภาพความคิด ๒. เขียนเรื่องจากแผนภาพโดย เรื่องและแผนภาพความคิด
๔. เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน	หลักการเทคนิคเขียนเรียงความ การพัฒนาการเขียนที่ดี	เขียนเรียงความจากประเด็น เหตุการณ์ เรื่องราว ที่น่าสนใจ ใกล้ตัว
๕. เขียนจดหมายถึงผู้ปกครอง และญาติ	หลักการและเทคนิคของการ เขียนจดหมายแต่ละประเภท	เขียนจดหมายส่วนตัว

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้นำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น

กลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สพฐ.

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๖.เขียนแสดงความรู้สึก และแสดงความคิดเห็นได้ตรงตามเจตนา	หลักการ / ลักษณะและเทคนิคการเขียนแสดงความรู้สึกและแสดงความคิดเห็น	เขียนแสดงความรู้สึกและแสดงความคิดเห็น
๗.กรอกแบบรายการต่างๆ	ความสำคัญ วัตถุประสงค์และวิธีการกรอกข้อมูลในแบบรายการชนิดต่างๆ	บันทึก/กรอกข้อมูลในแบบรายการต่างๆได้ คำร้อง ใบสมัคร ศึกษาต่อ แบบฝากส่งพัสดุ และไปรษณีย์ภัณฑ์
๘.เขียนเรื่องตามจินตนาการ	หลักการ / ลักษณะและวิธีการเขียนเรื่องตามจินตนาการ	เขียนเรื่องจากจินตนาการได้
๙.มีมารยาทในการเขียน	ข้อสรุปเกี่ยวกับการปฏิบัติตนอย่างมีมารยาทในการเขียน	มีมารยาทในการเขียน

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆอย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๑. พูดแสดงความรู้ ความคิดเห็น และความรู้สึก จากเรื่องที่ฟัง และดู	หลักการเกี่ยวกับพูดแสดงความรู้ ความคิดเห็น และความรู้สึก เกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู	พูดแสดงความรู้ ความคิดเห็น และความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง และดู
๒. ตั้งคำถาม และตอบคำถาม เชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู	หลักการการตั้งคำถามและการตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู	ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล
๓. วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผล	หลักการ วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผล	๑.สรุปหลักการวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผล ๒.วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผล
๔. พูดยานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา	หลักการรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา	พูดยานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากเรื่องที่ฟังและดู ผู้พูดต้องศึกษาเรื่องที่ฟัง การดูและการสนทนา
๕. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	มารยาทในการฟัง การดู และการพูด	มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๑. ระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค	รู้จักชนิดและหน้าที่ของคำบุพบท คำสันธาน และคำอุทาน	ระบุชนิดและหน้าที่ของคำบุพบท คำสันธาน และคำอุทานในแต่ละประโยคได้
๒. จำแนกส่วนประกอบของประโยค	๑. ชนิดของประโยค ๒. ส่วนประกอบของประโยค ๓. หลักการแต่งประโยค	๑. เขียนประโยค ๒. เปรียบเทียบประโยคต่างๆ ได้
๓. เปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่น	ลักษณะของภาษาไทยมาตรฐาน และลักษณะของภาษาถิ่นภาษาถิ่นกับภาษาไทย	เปรียบเทียบคำภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่น
๔. ใช้คำราชาศัพท์	หลักการใช้และความหมาย คำราชาศัพท์	๑. ยกตัวอย่างการนำคำราชาศัพท์ไปใช้ ๒. การเปรียบเทียบการใช้ คำราชาศัพท์ที่เหมาะสมกับบุคคล
๕. บอกคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย	ลักษณะของคำไทย คำภาษาต่างประเทศ	๑. สรุปลักษณะของคำไทย คำภาษาต่างประเทศ ๒. การนำภาษาต่างประเทศไปใช้ในการเขียนได้
๖. แต่งบทร้อยกรอง	หลักการแต่งบทร้อยกรอง ประเภทกาพย์ยานี ๑๑	๑. อธิบายหลักการแต่งกาพย์ยานี ๑๑ ๒. แต่งกาพย์ยานี ๑๑
๗. ใช้สำนวน ได้ถูกต้อง	ความหมายและหลักการใช้ สุภาษิต คำพังเพย	๑. สรุปหลักการใช้ สำนวน สุภาษิต คำพังเพย ๒. นำสำนวน สุภาษิต ไปใช้ในการพูด การเขียน ได้ถูกต้อง

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้นำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น

กลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สพฐ.

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดี และวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๑. สรุปเรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรมที่อ่าน	หลักการการสรุปเรื่องจากวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน	สรุปเรื่องจากวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน
๒. ระบุความรู้และข้อคิดจากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริง	เทคนิคและวิธีการหาความรู้ข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรม	๑. ระบุความรู้ ข้อคิดจากเรื่องที่อ่านต้องศึกษาข้อมูลอย่าง ๒. นำความรู้และข้อคิดไปใช้ในชีวิตประจำวัน
๓. อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรม	วิธีวิเคราะห์คุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรม	อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรม
๔. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	๑. หลักการอ่านบทร้อยกรอง ๒. หลักการวิเคราะห์คุณค่าบทร้อยกรอง	ท่องจำบทอาขยานอย่างเห็นคุณค่าได้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ

แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง ได้ถูกต้อง	หลักการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและร้อยกรองที่ดี	อ่านออกเสียงได้ถูกต้องตามอักขรวิธี เว้นวรรคตอน ได้ถูกต้อง และมีลีลาน้ำเสียงถูกต้องตามฉันทลักษณ์ของบทประพันธ์และเนื้อหา
๒. อธิบายความหมายของคำประโยค และข้อความที่เป็นโวหาร	หลักการใช้บริบทหรือคำแวดล้อมช่วยในการตีความ แปลความ ขยายความ	อธิบายความหมายของคำประโยคและข้อความที่เป็นโวหาร
๓. อ่านเรื่องสั้น ๆ อย่างหลากหลายโดยจับเวลา แล้วถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	หลักการอ่านได้คล่องและเร็ว	๑. อ่านสำรวจและบันทึกข้อความสำคัญ ๒. ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน
๔. แยกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน	หลักการแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น	๑. แยกข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน ๒. เลือกข้อมูลจากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
๕. อธิบายการนำความรู้และความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต	หลักการวิเคราะห์ ตีความ การและแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน	อธิบายการนำความรู้และความคิดจากเรื่องที่อ่านไปใช้ในการตัดสินใจแก้ปัญหา

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้นำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น

กลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สพฐ.

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๖. อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อเสนอแนะและปฏิบัติตาม	หลักการอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อเสนอแนะ	ปฏิบัติตามคำอธิบาย คำสั่ง และ ข้อเสนอแนะได้ถูกต้อง
๗. อธิบายความหมายของข้อมูล จากการอ่านแผนผัง แผนที่ แผนภูมิ และกราฟ	หลักการอ่านแผนผัง แผนที่ แผนภูมิและกราฟ	อธิบายความหมายของข้อมูลจาก แผนผัง แผนที่ แผนภูมิและกราฟ
๘. อ่านหนังสือตามความสนใจ และอธิบายคุณค่าที่ได้รับ	หลักการเลือกหนังสือ	๑. ใช้กระบวนการอ่านสร้าง ความรู้และความคิด ๒. วิเคราะห์ เปรียบเทียบ ความเหมือนกันของ สถานการณ์ในหนังสือ กับชีวิตจริงช่วยให้ผู้อ่าน ๓. อธิบายคุณค่าเกี่ยวกับ เรื่องที่อ่าน
๙. มีมารยาทในการอ่าน หมายเหตุ ตัวชี้วัดตัวนี้ให้จัด กิจกรรมร่วมกับตัวชี้วัดที่ ๑ – ๘	มารยาทในการอ่าน	มีมารยาทในการอ่าน

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑

ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราว
ในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้า
อย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๑. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด และครึ่งบรรทัด	หลักการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด	คัดลายมือได้
๒. เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสม	หลักการ วัตถุประสงค์ลักษณะสำคัญ กระบวนการ เทคนิค การเขียนประเภท คำขวัญ คำอวยพร คำประกาศ	เขียนคำขวัญ คำอวยพร คำประกาศ
๓. เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน	หลักการ วัตถุประสงค์ลักษณะสำคัญ กระบวนการ เทคนิคการเขียนแผนภาพโครงเรื่อง แผนภาพ และพัฒนางานเขียน	๑. เขียนแผนภาพโครงเรื่อง/ แผนภาพความคิด ๒.เขียนเรื่องจากแผนภาพ โครงเรื่อง / แผนภาพความคิด
๔.เขียนเรียงความ	หลักการวิธีการเขียนเรียงความ การพัฒนางานเขียนที่ดี	เขียนเรียงความจากประเด็น เหตุการณ์ เรื่องราวที่น่าสนใจ ใกล้เคียงตัว
๕. เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน	หลักการและเทคนิคการเขียนย่อความ	เขียนย่อความ
๖.เขียนจดหมายส่วนตัว	หลักการและเทคนิคเฉพาะของการเขียนจดหมายแต่ละประเภท	เขียนจดหมายส่วนตัว
๗.กรอกแบบรายการต่างๆ	ความสำคัญ วัตถุประสงค์และวิธีการกรอกข้อมูลในแบบรายการ ชนิดต่างๆ	บันทึก/กรอกข้อมูลในแบบรายการต่างๆ เช่น คำร้อง ใบสมัครศึกษาต่อ แบบฝากส่งพัสดุและไปรษณีย์ภัณฑ์ได้
๘. เขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์	หลักการ/ลักษณะและเทคนิคการเขียนเรื่องตามจินตนาการ	เขียนตามเรื่องจินตนาการและสร้างสรรค์
๙. มีมารยาทในการเขียน	ข้อสรุปเกี่ยวกับการปฏิบัติตนอย่างมีมารยาทในการเขียน	มีมารยาทในการเขียน

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้นำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น

กลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สพฐ.

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกลงในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๑. พูดแสดงความรู้ ความเข้าใจ จุดประสงค์ของเรื่องที่ฟัง และดู	หลักการเกี่ยวกับพูดแสดงความรู้ ความคิดเห็น และความรู้สึกลงเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู	พูดแสดงความรู้ ความคิดเห็น และความรู้สึกลงเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู
๒. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู	หลักการการตั้งคำถามและการตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู	ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล
๓. วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากการฟังและดูสื่อโฆษณาอย่างมีเหตุผล	หลักการวิเคราะห์ ความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดูจากสื่อโฆษณาอย่างมีเหตุผล	วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผล
๔. พูดยุทธศาสตร์เรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา	หลักการพูดยุทธศาสตร์เรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา	หลักการพูดยุทธศาสตร์เรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา
๕. พูดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผลและน่าเชื่อถือ	สรุปหลักการพูดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผลและน่าเชื่อถือ	การพูดจูงใจ การพูดโต้แย้ง การพูดหาเสียง
๖. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	หลักและมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑

เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๑. วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค	รู้จักชนิดและหน้าที่ของคำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ คำบุพบท คำสันธาน คำอุทาน	มีมารยาทในการเขียนวิเคราะห์คำตามชนิดของคำและหน้าที่ของคำในประโยคได้
๒. ใช้คำได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล	หลักการใช้คำราชาศัพท์ ระดับภาษา และภาษาถิ่น	๑. สรุปหลักการใช้คำราชาศัพท์ ระดับภาษา ภาษาถิ่น ทำให้การใช้คำได้เหมาะสมกับกาลเทศะกับบุคคล ๒. รายงานการใช้คำราชาศัพท์
๓. รวบรวมและบอกความหมายของคำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย	ความหมายของคำภาษาต่างประเทศภาษาไทย	รวบรวมและบอกความหมายของคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย
๔. ระบุดัชนีของประโยค	ลักษณะของกลุ่มคำ ประโยคสามัญ ประโยครวม ประโยคซ้อน	เปรียบเทียบกลุ่มคำ ประโยคสามัญ ประโยครวม ประโยคซ้อน
๕. แต่งบทร้อยกรอง	หลักการแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพ	แต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพ
๖. วิเคราะห์และเปรียบเทียบสำนวนที่เป็นคำพังเพย และสุภาษิต	หลักการในการวิเคราะห์เปรียบเทียบสำนวน คำพังเพยสุภาษิต	๑. เปรียบเทียบสำนวนที่เป็นคำพังเพยสุภาษิต ๒. วิเคราะห์สำนวนที่เป็นคำพังเพยสุภาษิต

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดี และวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๑. แสดงความคิดเห็นจาก วรรณคดี หรือวรรณกรรม ที่อ่าน	หลักการในการแสดงความคิดเห็น จากวรรณคดีและวรรณกรรม	แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ วรรณคดีวรรณกรรม
๒. เล่านิทานพื้นบ้านท้องถิ่น ตนเอง และนิทานพื้นบ้าน ของท้องถิ่นอื่น	หลักการและวิธีการเล่านิทาน	เล่านิทานพื้นบ้านท้องถิ่นตนเอง และนิทานพื้นบ้านของท้องถิ่น อื่นได้
๓. อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและ วรรณกรรมที่อ่านและนำไป ประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	รู้วิธีวิเคราะห์คุณค่าของวรรณคดี และวรรณกรรม	๑. บันทึกความรู้จากการอ่าน ๒. รายงานการวิเคราะห์คุณค่า ของวรรณคดี
๔. ท่องจำบทอาขยาน ตามที่กำหนดและบทร้อยกรอง ที่มีคุณค่าตามความสนใจ	๑. หลักการอ่านบทร้อยกรอง ๒. หลักการวิเคราะห์คุณค่า บทร้อยกรอง	ท่องจำบทอาขยานอย่างเห็นคุณค่า ได้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้องเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน	การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วต้องคำนึงถึงอักขรวิธี การเว้นวรรคตอนให้เหมาะสม รวมทั้งท่าทางและมารยาทการในการอ่าน ส่วนการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองผู้อ่านต้องออกเสียงให้ถูกต้องตามลักษณะคำประพันธ์และทำลิลาหน้าเสียงให้สอดคล้องกับเรื่องที่อ่าน	อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและร้อยกรองได้เหมาะสมกับลักษณะงานเขียนที่อ่าน
๒. จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน	การระบุคำ/ประโยคสำคัญของเรื่องที่อ่านและนำมาเรียบเรียงใหม่ก็จะทำให้สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องนั้นได้	อ่านจับใจความสำคัญได้
๓. ระบุเหตุและผล และข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน	ข้อเท็จจริงเป็นลักษณะของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้ว หรือมีเนื้อหาแสดงกฎเกณฑ์หรือข้อมูลที่ได้รับพิสูจน์แล้ว ส่วนข้อคิดเห็นเป็นลักษณะของเนื้อความที่แสดงถึงความเชื่อ ค่านิยม และทัศนคติส่วนตัว การจำแนกข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นทำให้นักเรียน	จำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้พร้อมระบุสาเหตุและผลที่ได้รับ

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้นำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น

กลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สพฐ.

	สามารถอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	
ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๔. ระบุและอธิบายคำเปรียบเทียบและคำที่มีหลายความหมายในบริบทต่างๆ จากการอ่าน	คำบางคำมีหลายความหมาย ทั้งความหมายโดยตรงและความหมายเชิงเปรียบเทียบ จะต้องพิจารณาบริบทของคำนั้น จึงจะแปลความหมายได้ถูกต้อง	แปลความหมายของคำได้ถูกต้องตามบริบท
๕. ตีความคำยากในเอกสารวิชาการ โดยพิจารณาจากบริบท	การตีความคำยากในเอกสารวิชาการจำเป็นต้องแปลความโดยใช้ศัพท์านุกรมและพิจารณาบริบทของค่านั้น ๆ ด้วยจึงจะได้ความหมายของคำที่ถูกต้องชัดเจน	แปลความและตีความหมายคำยากจากเอกสารวิชาการและให้คำจำกัดความได้
๖. ระบุข้อสังเกตและความสมเหตุสมผลของงานเขียนประเภทชักจูงโน้มน้าวใจ	การอ่านงานเขียนประเภทชักจูงโน้มน้าวใจผู้อ่านต้องประเมินความน่าเชื่อถือของเนื้อความนั้น โดยใช้หลักการ เหตุผลที่พิสูจน์ได้และได้รับการยอมรับโดยทั่วไป	อ่านงานเขียนแล้วบอกเหตุผลได้ว่าควรเชื่อถือหรือไม่
๗. ปฏิบัติตามคู่มือแนะนำวิธีการใช้งานของเครื่องมือหรือเครื่องใช้ในระดับที่ยากขึ้น	เครื่องมือ เครื่องใช้ที่มีวิธีการใช้ที่ซับซ้อน ผู้ใช้จะต้องศึกษาคู่มือที่แนะนำการใช้ให้เข้าใจอย่างชัดเจนเสียก่อน เพื่อไม่ให้เกิดความผิดพลาดในการใช้และเกิดประโยชน์สูงสุด	อ่านคำแนะนำวิธีการใช้งานของเครื่องมือเครื่องใช้ในเอกสารคู่มือแล้วนำไปปฏิบัติได้ถูกต้องเหมาะสม

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๘. วิเคราะห์คุณค่าที่ได้รับจากการอ่านงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต	การวิเคราะห์คุณค่าที่ได้รับจากการอ่านทั้งด้านการใช้ภาษาวิธีการเขียน และข้อคิดในการดำรงชีวิต จะทำให้สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ได้	วิเคราะห์คุณค่าที่ได้รับจากการอ่านและนำไปใช้แก้ปัญหาได้
๙. มีมารยาทในการอ่าน หมายเหตุ ตัวชี้วัดตัวนี้ให้จัดกิจกรรมร่วมกับตัวชี้วัดที่ ๑ – ๘	ในการอ่านใดๆ สิ่งสำคัญที่ควรคำนึงเป็นอย่างยิ่งคือต้องมีมารยาทในการอ่าน เพื่อให้เกิดผลดีทั้งต่อตนเองและผู้อื่น	อ่านอย่างมีมารยาท

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑

ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราว
ในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้า
อย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๑. คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด	การคัดลายมือด้วยตัวบรรจงต้อง คัดให้ถูกต้องตามรูปแบบที่ กำหนด รวมทั้งต้องคำนึงถึง การเว้นช่องไฟ ขนาดตัวอักษร มีความสม่ำเสมอ การวางสระ วรรณยุกต์ถูกต้อง สะอาด สวยงาม	คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด ได้ถูกต้องตามรูปแบบ
๒. เขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำ ถูกต้องชัดเจน เหมาะสม และ สละสลวย	การเขียนสื่อสารในรูปแบบใดๆ ผู้เขียนต้องเขียน โดยใช้ภาษาที่ ถูกต้อง ชัดเจน เหมาะสมเพื่อให้ ผู้อ่านรับรู้และเข้าใจสิ่งที่ต้องการ สื่อสารนั้นๆ	เขียนแนะนำตนเอง สถานที่สำคัญ เขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้ ถูกต้อง ชัดเจน เหมาะสมและ สละสลวย
๓. เขียนบรรยายประสบการณ์ โดยระบุสาระสำคัญและ รายละเอียดสนับสนุน	การเขียนบรรยายประสบการณ์ เป็นการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ต้องระบุสาระสำคัญและ รายละเอียดสนับสนุนให้ชัดเจน โดยใช้ภาษาของผู้เขียนเอง	เขียนบรรยายประสบการณ์โดย ระบุสาระสำคัญและรายละเอียด สนับสนุนชัดเจน
๔. เขียนเรียงความ	การเขียนเรียงความ เชิงพรรณนาเป็นการเขียน เรื่องราวตามประสบการณ์หรือ จินตนาการของผู้อื่นอย่างมี รูปแบบและหลักเกณฑ์ ผู้เขียน จะต้องมีความรู้เกี่ยวกับการใช้	เขียนเรียงความเชิงพรรณนาได้

	ถ้อยคำ สำนวน โวหารชนิดต่าง ๆ เขียนเรียงความเชิงพรรณนาได้	
--	---	--

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๕. เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน	การเขียนย่อความที่ดีต้องรู้หลักและรูปแบบการเขียน จึงจะสามารถเขียนย่อความจากเรื่องด้วยภาษาของตนเองได้อย่างกระชับ ชัดเจน ครบถ้วน	เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่านได้
๖. เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระจากสื่อที่ได้รับ	การเขียนแสดงความคิดเห็นเป็นการสื่อความคิด/มุมมองของผู้เขียนที่มีต่อสาระที่ได้รับจากสื่อต่างๆ	เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระที่ได้รับจากสื่อ
๗. เขียนจดหมายส่วนตัวและจดหมายกิจธุระ	การเขียนจดหมายส่วนตัวและจดหมายกิจธุระเป็นการเขียนสื่อสารที่มีรูปแบบเฉพาะ การเขียนจดหมายที่ดีผู้เขียนต้องคำนึงถึงรูปแบบหลักเกณฑ์และความถูกต้องเหมาะสมของจดหมายแต่ละชนิด จึงจะทำให้เขียนสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ	เขียนจดหมายส่วนตัวและจดหมายกิจธุระได้
๘. เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและโครงการ	การเขียนรายงานเป็นการนำเสนอข้อมูลที่ได้จากการรวบรวม ศึกษา ค้นคว้า อย่างเป็นระบบ มีรูปแบบการเขียนเฉพาะ	เขียนรายงาน การศึกษาค้นคว้า และรายงาน โครงการได้
๙. มีมารยาทในการเขียน	มารยาทการเขียนคือคุณลักษณะของการเขียนที่มีความเหมาะสม โดยคำนึงถึงภาษาที่ใช้ในงานเขียน โอกาส บุคคล สถานที่	เขียนอย่างมีมารยาท

	เขียน รวมทั้งความสะอาด ประณีตของงานเขียน	
--	---	--

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๑. พุคสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู	การพูดสรุปใจความสำคัญได้ จะต้องมีความเข้าใจเรื่องที่ฟังและดูและใช้ภาษาที่ถูกต้อง กระชับ และเหมาะสมกับผู้ฟัง	พูดสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังและดูโดยใช้ภาษาที่ถูกต้อง กระชับ และเหมาะสมกับผู้ฟัง
๒. เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่ฟังและดู	การเล่าเรื่องย่อเป็นการพูดสรุปเรื่องราวโดยย่อเรื่องที่ฟังและดูให้ผู้อื่นฟังอย่างเป็นขั้นตอนใช้ภาษาที่กระชับชัดเจนเข้าใจง่าย	เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่ฟังและดูอย่างเป็นขั้นตอนใช้ภาษาที่กระชับชัดเจนเข้าใจง่าย
๓. พูดแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์เกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู	คิดเห็นอย่างสร้างสรรค์เป็นการสื่อความคิด/มุมมองของผู้พูดที่มีต่อเรื่องที่ฟังและดู ทั้งนี้จะต้องพูดอย่างมีลำดับขั้นตอน ใช้เหตุผลแนวความคิด หลักการเพื่อให้ได้สิ่งใหม่ๆ	พูดแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์เกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู โดยมีลำดับขั้นตอน ใช้เหตุผลแนวความคิด หลักการเพื่อให้ได้สิ่งใหม่ๆ
๔. ประเมินความน่าเชื่อถือของสื่อที่มีเนื้อหาโน้มน้าวใจ	การดูและฟังสิ่งต่างๆนั้นต้องใช้ดุลยพินิจในการดูและฟัง พร้อมทั้งต้องประเมินความน่าเชื่อถือโดยใช้ประสบการณ์ หรืออ้างอิงแหล่งข้อมูลอย่างหลากหลายในการประเมิน	ประเมินความน่าเชื่อถือของสื่อที่มีเนื้อหาโน้มน้าวใจโดยอ้างอิงจากประสบการณ์ หรืออ้างอิงแหล่งข้อมูลอย่างหลากหลายในการประเมิน
๕. พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา	การพุดรายงานเป็นวิธีการนำเสนอข้อมูลอย่างมีขั้นตอน โดยการใช้ภาษาที่มีความถูกต้องตามหลักภาษา ชัดเจน สละสลวยเหมาะสมกับเนื้อหา	พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนาโดยการใช้ภาษาที่มีความถูกต้องตามหลักภาษา ชัดเจน สละสลวยเหมาะสมกับเนื้อหา
๖. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	มารยาทในการฟัง ดูและการพูดเป็นการปฏิบัติตนในสังคมได้	ปฏิบัติตนให้เป็นผู้มีมารยาทในการฟัง ดู และพูดได้อย่าง

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้นำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น

กลุ่มพัฒนาระบบงานการเรียนรู้ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สพฐ.

	อย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึง การใช้ภาษาที่ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาส บุคคล สถานที่	เหมาะสมและสม่ำเสมอ
--	--	--------------------

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๑. อธิบายลักษณะของเสียงในภาษาไทย	เสียงในภาษาไทยประกอบด้วยเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ การเข้าใจฐานที่เกิดและลักษณะของเสียงจะช่วยให้สามารถออกเสียงได้ชัดเจนถูกต้องมากขึ้น	อธิบายลักษณะของเสียงในภาษาไทยได้
๒. สร้างคำในภาษาไทย	การประสมคำ ซ้ำคำ ซ้อนคำและการใช้คำพ้อง เป็นวิธีการสร้างคำเพื่อให้มีคำใช้มากขึ้นและสื่อความหมายได้กว้างขวางยิ่งขึ้น สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทย	สร้างคำในภาษาไทยได้
๓. วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค	คำในภาษาไทยมี 7 ชนิด ได้แก่ คำนาม สรรพนาม กริยา วิเศษณ์ บุพบท สันธานและอุทานจึงจะต้องรู้ความหมายและหน้าที่ของคำแต่ละชนิดจึงจะสามารถจำแนกหน้าที่ของคำในประโยคได้	วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยคได้
๔. วิเคราะห์ความแตกต่างของภาษาพูดและภาษาเขียน	ภาษาพูดเป็นภาษาที่ไม่เป็นทางการ มักใช้ในการสนทนาทั่วไป ส่วนภาษาเขียนเป็นภาษาที่ใช้ในระดับทางการหรือเป็น	วิเคราะห์ความแตกต่างของภาษาพูดและภาษาเขียนได้โดยใช้การเปรียบเทียบ

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้นำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น

กลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สพฐ.

	แบบแผน	
--	--------	--

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๕. แต่งบทร้อยกรอง	บทร้อยกรอง เป็นคำประพันธ์ที่มีฉันทลักษณ์ สัมผัสคล้องจอง ใช้ในการถ่ายทอดความคิดความรู้สึกและจินตนาการของผู้เขียนอย่างมีศิลปะ จึงจะต้องเข้าใจศิลปะการประพันธ์แต่ละชนิดและเลือกใช้ให้ถูกต้องเหมาะสม	แต่งบทร้อยกรองประเภทกาพย์ยานี ๑๑ ได้
๖. จำแนกและใช้สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต	สุภาษิตและคำพังเพย เป็นสำนวนไทยที่มีลักษณะการใช้แตกต่างกัน สุภาษิตใช้ในเชิงสั่งสอน คำพังเพยใช้ในการเปรียบเทียบการกระทำ จึงต้องจำแนกความแตกต่างและนำไปใช้ให้เหมาะสม	จำแนกและใช้สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิตได้

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๑. สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน	หลักการสรุปเนื้อหาวรรณคดีหรือวรรณกรรม	สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านได้
๒. วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านพร้อมยกเหตุผลประกอบ	หลักการวิเคราะห์คุณค่าและข้อคิดจากวรรณคดีและวรรณกรรม	วิเคราะห์คุณค่าและข้อคิดวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านพร้อมยกเหตุผลประกอบได้
๓. อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน	หลักการและคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรม	อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านได้
๔. สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านเพื่อประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	๑. หลักการสรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรม ๒. การประยุกต์ใช้ความรู้และข้อคิดในชีวิตประจำวัน	สรุปความรู้และข้อคิดและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
๕. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	๑. หลักการอ่านบทร้อยกรอง ๒. หลักการวิเคราะห์คุณค่าบทร้อยกรอง	ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจได้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑

ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหา
ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และ บทร้อยกรองได้ถูกต้อง	การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วต้อง คำนึงถึงอักขรวิธี การเว้นวรรคตอน ให้เหมาะสม รวมทั้งท่าทางและ มารยาทการในการอ่าน ส่วน การอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง ผู้อ่านต้องออกเสียงให้ถูกต้องตาม ลักษณะคำประพันธ์และทำลิตา น้ำเสียงให้สอดคล้องกับเรื่องที่อ่าน	อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและ ร้อยกรองได้เหมาะสมกับ ลักษณะงานเขียนที่อ่าน
๒. จับใจความสำคัญ สรุปความ และอธิบายรายละเอียดจากเรื่อง ที่อ่าน	การอ่านจับใจความสำคัญ สรุปความ และอธิบายรายละเอียด เรื่องที่อ่านเป็นการอ่าน เพื่อ แปลความ ตีความ ขยายความเรื่องที่ อ่าน ทำให้สามารถจดจำเนื้อเรื่องได้ อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น	จับใจความสำคัญ สรุปความ และอธิบายรายละเอียดจาก เรื่องที่อ่านได้
๓. เขียนผังความคิดเพื่อแสดง ความเข้าใจในบทเรียนต่างๆ ที่อ่าน	ผังความคิดเป็นรูปแบบการสรุป ข้อความรู้ที่มีการเชื่อมโยง ของข้อมูลให้เห็นภาพที่ชัดเจน การเขียนผังความคิดจะช่วยให้ สามารถสร้างองค์ความรู้จาก การอ่านได้อย่างชัดเจนสรุป	สรุปข้อความรู้จากการอ่านใน รูปแบบผังความคิดได้

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้นำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น

กลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สพฐ.

ตัวชี้วัด	ข้อความรู้จากการอ่านในรูปแบบ ฝังความคิดได้ ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๔. อภิปรายแสดงความคิดเห็น และ ข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ อ่านได้	แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องที่อ่านได้
๕. วิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริง ข้อมูลสนับสนุน และข้อคิดเห็น จากบทความที่อ่าน	ข้อเท็จจริงเป็นการนำเสนอข้อมูลที่ เกิดขึ้น หรือหลักการต่าง ๆ ส่วน ข้อสนับสนุนหรือข้อคิดเห็นเป็นการ แสดงทัศนคติของผู้เขียนที่มีต่อเรื่อง นั้น ๆ การจำแนกข้อเท็จจริง ข้อสนับสนุน และข้อคิดเห็นทำให้ อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น	วิเคราะห์และจำแนก ข้อเท็จจริง ข้อมูลสนับสนุน และข้อคิดเห็นจากบทความ ที่อ่านได้
๖. ระบุข้อสังเกต การชวนเชื่อ การโน้มน้าว หรือความ สมเหตุสมผลของงานเขียน	การอ่านงานเขียนประเภท ชวนเชื่อ การโน้มน้าวใจผู้อ่านต้อง ประเมินน่าเชื่อถือของเนื้อความนั้น โดยใช้หลักการ และเหตุผลที่พิสูจน์ ได้และได้รับการยอมรับ โดยทั่วไป	อ่านงานเขียนแล้วบอกเหตุ ผลได้ว่าควรเชื่อถือหรือไม่
๗. อ่านหนังสือ บทความ หรือ คำประพันธ์อย่างหลากหลาย และประเมินคุณค่าหรือแนวคิด ที่ได้จากการอ่าน เพื่อนำไปใช้ แก้ปัญหาในชีวิต	การวิเคราะห์คุณค่าที่ได้รับ จากการอ่านหนังสือ บทความ หรือคำ ประพันธ์อย่างหลากหลาย ทั้งด้าน การใช้ภาษา วิธีการเขียน และข้อคิด ในการดำรงชีวิต จะทำให้สามารถ นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิด ประโยชน์และแก้ปัญหาในชีวิตได้	วิเคราะห์คุณค่าที่ได้รับจาก การอ่านและนำไปประยุกต์ใช้ และแก้ปัญหาในชีวิตได้
๘. มีมารยาทในการอ่าน หมายเหตุ ตัวชี้วัดตัวนี้ให้จัด กิจกรรมร่วมกับตัวชี้วัดที่ ๑ - ๗	ในการอ่านใดๆ สิ่งสำคัญที่ควร คำนึงเป็นอย่างยิ่งคือต้องมีมารยาท ในการอ่าน เพื่อให้เกิดผลดี ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น	อ่านอย่างมีมารยาทและ เป็นแบบอย่างแก่ผู้อื่นได้

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑

ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราว
ในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้า
อย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๑. คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด	การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดเป็นการคัดลายมือที่มีรูปแบบหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน ผู้เรียนต้องพัฒนาลายมือของตนเองให้ถูกรูปแบบสวยงามตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด	คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดตามรูปแบบตัวอักษรไทยได้
๒. เขียนบรรยายและพรรณนา	การเขียนบรรยายเป็นการเขียนบอกเล่าข้อมูลหรือเรื่องราวส่วน การเขียนพรรณนาเป็นการเขียนที่แสดงถึงรายละเอียดและความคิด ความรู้สึกของผู้เขียนที่มีต่อสิ่งนั้นๆ ผู้เขียนต้องใช้ความรู้ ประสบการณ์ที่ได้จากการอ่าน การฟังและการดูมาเรียบเรียงให้เป็นเรื่องราวอย่างสร้างสรรค์	เขียนบรรยายและพรรณนาได้
๓. เขียนเรียงความ	การเขียนเรียงความเป็นการเรียบเรียงเรื่องราวตามวัตถุประสงค์อย่างมีหลักเกณฑ์ ผู้เขียนจึงต้องเรียนรู้หลักเกณฑ์ และฝึกปฏิบัติกาเขียนอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้งานเขียนมีคุณภาพมากขึ้น	เขียนเรียงความเกี่ยวกับประสบการณ์ได้

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้นำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น

กลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สพฐ.

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๔. เขียนย่อความ	การเขียนย่อความเป็นการสรุปสาระสำคัญของเรื่องราวจึงต้องรู้ถึงหลักการ และวิธีการเขียนย่อความอย่างถูกต้อง	เขียนย่อความได้
๕. เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า	การเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าเป็นการเขียนรายงานที่ต้องอาศัยข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้า นำมาวิเคราะห์เรียบเรียงอย่างเป็นระบบด้วยภาษาแบบแผน มีรูปแบบและการอ้างอิงแหล่งข้อมูลที่ชัดเจน	เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและรายงานโครงงานได้
๖. เขียนจดหมายกิจธุระ	การเขียนจดหมายกิจธุระเป็นการเขียนจดหมายที่มีรูปแบบ กึ่งราชการใช้ในการติดต่อประสานงานให้เกิดประโยชน์กับตน องค์กร หรือหน่วยงาน	เขียนจดหมายกิจธุระได้
๗. เขียนวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งในเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล	การเขียนวิเคราะห์วิจารณ์และแสดงความรู้ ความคิดเห็นหรือโต้แย้งเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผลจะต้องอาศัยข้อมูลสนับสนุนที่ชัดเจนเพียงพอ จึงจะทำให้งานเขียนมีคุณภาพ	เขียนวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็นหรือโต้แย้งในเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล
๘. มีมารยาทในการเขียน	เขียนโดยใช้ถ้อยคำภาษาที่เหมาะสมมีการอ้างอิงที่มาของข้อมูลอย่างครบถ้วน ถือว่ามีมารยาทในงานเขียน	เขียนอย่างมีมารยาท

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๑. พุคสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู	การสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู จะต้องแปลความตีความเรื่องที่ฟังและดูจนเกิดความเข้าใจในสาระสำคัญของเรื่องนั้น ๆ	พุดสรุปความจากเรื่องที่ฟังและดู อย่างเป็นกระบวนการ ใช้ภาษาที่ถูกต้อง กระชับ สละสลวย เหมาะสมกับเวลา โอกาสและผู้ฟัง
๒. วิเคราะห์ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และความน่าเชื่อถือของข่าวสารจากสื่อต่างๆ	การวิเคราะห์ข่าวสารต้องจำแนกข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นและประเมินความน่าเชื่อถือของข่าวสารโดยอาศัยความรู้ ประสบการณ์หรือการค้นคว้าจากแหล่งอื่นมาประกอบ	พุดวิเคราะห์และวิจารณ์ข่าวสารที่ฟังและดูอย่างเป็นขั้นตอน โดยใช้ข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ที่หลากหลายและประเมินความน่าเชื่อถือของข่าวนั้น
๓. วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผล เพื่อนำข้อคิดมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต	การวิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผลจะสามารถนำข้อคิดมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต	วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผล และนำข้อคิดมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตได้
๔. พุดในโอกาสต่างๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์	การพุดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ ต้องมีการรวบรวม คัดเลือกข้อมูลมาใช้ให้เหมาะสมสอดคล้องกับลักษณะและสถานการณ์	พุดในโอกาสต่างๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์โดยรวบรวม คัดเลือกข้อมูลมาใช้ให้เหมาะสมสอดคล้องกับลักษณะ

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้นำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น

กลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สพฐ.

		และสถานการณ์
--	--	--------------

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๕. พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา	การพุดรายงานต้องใช้ภาษาและวิธีการพุดที่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์	พุดรายงานการศึกษาค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการ
๖. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพุด	มารยาทในการพุดโดยใช้คำข้อความ ประโยค และเรื่องที่มีการอ้างอิงหลักฐานในการพุดที่ถูกต้อง	พุดได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์เหมาะสมกับลักษณะงานและไม่ผิดศีลธรรมอันดี

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและ

พลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๑. สร้างคำในภาษาไทย	การสร้างคำในภาษาไทยทำให้มีคำในภาษาใช้มากขึ้น การสร้างคำสมาส เป็นการนำภาษาบาลีหรือสันสกฤตสองคำขึ้นไปมารวมกันเพื่อให้เกิดคำใหม่ ที่มีความหมายแตกต่างจากเดิม	บอกลักษณะของคำสมาสและนำไปใช้ได้ถูกต้องตรงความหมาย
๒. วิเคราะห์โครงสร้างประโยคสามัญ ประโยคกรรม และประโยคซ้อน	การสร้างประโยคในภาษาไทยมีทั้งประโยคระดับพื้นฐานหรือประโยคความเดียว และประโยคที่นำมารวมกันหรือซ้อนกันให้สละสลวยต่อเนื่องและสื่อสารได้ชัดเจนมากขึ้น	วิเคราะห์โครงสร้างประโยคสามัญ ประโยคกรรม และประโยคซ้อนได้
๓. แต่งบทร้อยกรอง	การแต่งบทร้อยกรองเป็นการเลือกใช้คำ ข้อความที่สละสลวยในการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกและจินตนาการให้มีการสัมผัสคำ สัมผัสความ ถูกต้องตามฉันทลักษณ์	แต่งกลอนสุภาพได้
๔. ใช้คำราชาศัพท์	หลักการใช้คำราชาศัพท์กับบุคคลแต่ละระดับ	ใช้คำราชาศัพท์ได้ถูกต้องเหมาะสมกับฐานะของบุคคล
๕. รวบรวมและอธิบายความหมาย	รู้จักคำและความหมายของคำ	รวบรวมและอธิบายความหมาย

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้นำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น

กลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สพฐ.

ของคำภาษาต่างประเทศ ที่ใช้ในภาษาไทย	ภาษาต่างประเทศ	ของคำภาษาต่างประเทศที่ใช้ใน ภาษาไทยได้
--	----------------	---

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย

อย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๑. สรุปเนื้อหาวรรณคดีและ วรรณกรรมที่อ่านในระดับ ที่ยากขึ้น	หลักการสรุปเนื้อหาวรรณคดีและ วรรณกรรม	สรุปเนื้อหาวรรณคดีและ วรรณกรรมที่อ่านได้
๒. วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดี วรรณกรรม และวรรณกรรม ท้องถิ่นที่อ่าน พร้อมยกเหตุผล ประกอบ	หลักการวิเคราะห์และวิจารณ์ วรรณคดี วรรณกรรม และ วรรณกรรมท้องถิ่น	วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดี วรรณกรรม และวรรณกรรม ท้องถิ่นที่อ่าน พร้อมยกเหตุผล ประกอบ
๓. อธิบายคุณค่าของวรรณคดี และวรรณกรรมที่อ่าน	หลักการวิเคราะห์คุณค่าวรรณคดี และวรรณกรรม	อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและ วรรณกรรมที่อ่านได้
๔. สรุปความรู้และข้อคิด จากการอ่าน ไปประยุกต์ใช้ ในชีวิตจริง	๑. คุณค่าและข้อคิดจากวรรณคดี และวรรณกรรม ๒. การประยุกต์ใช้ความรู้และ ข้อคิด	สรุปความรู้และข้อคิดจาก การอ่านเพื่อประยุกต์ใช้ ในชีวิตจริง
๕. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่า ตามความสนใจ	๑. หลักการอ่านบทร้อยกรอง ๒. หลักการวิเคราะห์คุณค่าของบท ร้อยกรอง	ท่องจำอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตาม ความสนใจได้

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้นำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น

กลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สพฐ.

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหา
ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้ถูกต้อง และเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน	อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามหลักการอ่าน สามารถนำไปใช้ในการเรียนรู้เรื่องอื่นไปเป็นอย่างดี	อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและร้อยกรองได้ถูกต้องเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน
๒. ระบุความแตกต่างของคำที่มีความหมายโดยตรง และความหมายโดยนัย	คำในภาษาไทยมีทั้งความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย ผู้อ่านจะต้องพิจารณาบริบทของคำแล้วแปลความหรือตีความจึงจะสามารถบอกความหมายของคำได้	บอกความหมายของคำที่มีความหมายโดยตรงหรือโดยนัย จากงานเขียนประเภทต่าง ๆ ได้
๓. ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน	การอ่านงานเขียนประเภทต่าง ๆ ผู้อ่านจะต้องระบุใจความสำคัญและใจความรองซึ่งสนับสนุนใจความหลัก ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านสามารถสรุปใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่องได้	ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน
๔. อ่านเรื่องต่างๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความและรายงาน	การเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด เป็นการสรุปเรื่องราวที่อ่านในรูปแบบของกรอบหรือภาพ และมีการเชื่อมโยงให้เห็นความสัมพันธ์ของเนื้อหา การบันทึกย่อความ รายงาน เป็นการสรุปเรื่องที่อ่านในรูปแบบของงานเขียนสั้นๆ ระบุใจความสำคัญและเขียนขยายความให้เกิดความชัดเจนตามลำดับ	เขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความและรายงานจากเรื่องที่อ่านได้
๕. วิเคราะห์ วิจารณ์ และประเมิน	การอ่านโดยใช้วิธีการเปรียบเทียบ	อ่านงานเขียนแล้ววิเคราะห์

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้นำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น

กลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สพฐ.

เรื่องที่อ่านโดยใช้กลวิธีการเปรียบเทียบ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ดีขึ้น	เรื่องที่อ่านกับงานเขียนเรื่องอื่น ๆ ในด้านเนื้อหา กลวิธีการนำเสนอ และคุณค่าของงานเขียนจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น	วิจารณ์และประเมินในเชิงเปรียบเทียบได้
ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๖. ประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนในเรื่องที่อ่าน	การอ่านข่าว เหตุการณ์ สารคดี ผู้อ่านจะต้องประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนในเรื่องที่อ่านด้วยข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งอื่น ๆ นำมาประกอบการพิจารณาลงความเห็น	อ่านแล้วประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนในเรื่องที่อ่านด้วยข้อมูลจากแหล่งอื่น ๆ
๗. วิเคราะห์ความสมเหตุสมผล การลำดับความ และความเป็นไปได้ของเรื่อง	การวิเคราะห์ความสมเหตุสมผล การลำดับความ และความเป็นไปได้ของเรื่องที่อ่าน โดยอาศัยหลักการ วิธีการ และข้อมูลที่เชื่อถือได้มาประกอบ ทำให้การวิจารณ์เรื่องต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	วิเคราะห์ความสมเหตุสมผล การลำดับความ และความ เป็นไปได้ของเรื่องที่อ่านได้
๘. วิเคราะห์เพื่อแสดงความคิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	การแสดงความคิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ต้องอาศัย หลักการ วิธีการ ข้อมูล เหตุผล มาประกอบ จะทำให้การแสดงความคิดเห็นโต้แย้งมีเหตุผล น่าเชื่อถือมากขึ้น	แสดงความคิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
๙. ตีความและประเมินคุณค่า แนวคิดที่ได้จากงานเขียนอย่างหลากหลาย เพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต	การอ่านตีความและประเมินคุณค่า แนวคิดที่ได้จากงานเขียน หลากหลาย ทั้งด้านการใช้ภาษา วิธีการเขียน และข้อคิดในการดำรงชีวิต จะทำให้สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์และแก้ปัญหาในชีวิตได้	ตีความและประเมินคุณค่าที่ได้รับจากการอ่านและนำไปประยุกต์ใช้และแก้ปัญหาในชีวิตได้
๑๐. มีมารยาทในการอ่าน	ในการอ่านใดๆ สิ่งสำคัญที่ควร	อ่านอย่างมีมารยาทเป็น

<p>หมายเหตุ</p> <p>ตัวชีวิตตัวนี้ให้จัดกิจกรรมร่วมกับตัวชีวิตที่ ๑ – ๕</p>	<p>คำนี้ก็ต้องมีมารยาทในการอ่าน</p> <p>เพื่อให้เกิดผลดีทั้งต่อตนเองและผู้อื่น</p>	<p>แบบอย่างและให้ข้อคิด</p> <p>แก่ผู้อื่นได้</p>
--	---	--

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชีวิต	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๑. คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด	การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทยได้อย่างถูกต้องสวยงาม จะสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดได้ถูกต้องตามรูปแบบตัวอักษรไทย และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้
๒. เขียนข้อความโดยใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องตามระดับภาษา	การใช้ภาษาในงานเขียนมีหลายระดับ ได้แก่ ระดับทางการ กึ่งทางการ และไม่เป็นทางการ ผู้เขียนจะต้องเขียนโดยใช้ถ้อยคำภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมตามสถานการณ์และโอกาส	เขียนข้อความตามสถานการณ์ โอกาสต่างๆ ได้ถูกต้องเหมาะสม
๓. เขียนชีวประวัติหรืออัตชีวประวัติ โดยเล่าเหตุการณ์ ข้อคิดเห็น และทัศนคติในเรื่องต่างๆ	การเขียนชีวประวัติของบุคคลและอัตชีวประวัติของตนเอง ผู้เขียนจะต้องรวบรวมข้อมูลเรื่องราวและข้อคิดเห็นของบุคคลนั้น ๆ นำมาเรียบเรียงโดยใช้ภาษาที่เหมาะสม สละสลวย สามารถสะท้อนข้อคิดให้แก่ผู้อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	เขียนชีวประวัติหรืออัตชีวประวัติของบุคคลได้
๔. เขียนย่อความ	การเขียนย่อความเป็นการเขียนสรุปย่อเนื้อหาของเรื่องให้ได้	เขียนย่อความจากงานเขียนประเภทต่าง ๆ ได้

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้นำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น

	ใจความครบถ้วนสมบูรณ์ ผู้เขียน จึงต้องอ่านเรื่องและเก็บใจความ สำคัญมาสรุปย่อตามกระบวนการ	
--	---	--

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๕. เขียนจดหมายกิจธุระ	การเขียนจดหมายกิจธุระเป็นการ เขียนจดหมายที่มีรูปแบบ กึ่งราชการ ใช้ในการติดต่อ ประสานงานให้เกิดประโยชน์ กับตน องค์กร หรือหน่วยงาน	เขียนจดหมายกิจธุระได้
๖. เขียนอธิบาย ชี้แจง แสดงความคิดเห็น และโต้แย้ง อย่างมีเหตุผล	การเขียนอธิบาย ชี้แจงแสดงความ คิดเห็นและโต้แย้งอย่างมีเหตุผล จะต้องอาศัยข้อมูลสนับสนุนที่ ชัดเจนเพียงพอ จึงจะทำให้งาน เขียนมีคุณภาพ	เขียนอธิบาย ชี้แจง แสดงความ คิดเห็นและโต้แย้งเรื่องต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล
๗. เขียนวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และ แสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือ โต้แย้งในเรื่องต่างๆ	การเขียนวิเคราะห์วิจารณ์และ แสดงความรู้ ความคิดเห็นหรือ โต้แย้งเรื่องที้อ่านอย่างมีเหตุผล จะต้องอาศัยข้อมูลสนับสนุนที่ ชัดเจนเพียงพอ จึงจะทำให้งาน เขียนมีคุณภาพ	เขียนวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และ แสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งในเรื่องที่อ่าน อย่างมีเหตุผล
๘. กรอกแบบสมัครงาน พร้อมเขียนบรรยาย เกี่ยวกับ ความรู้และทักษะของตนเอง ที่เหมาะสมกับงาน	การกรอกใบสมัครงานจะต้อง กรอกข้อมูลตามแบบรายการของ หน่วยงานที่รับสมัคร ผู้กรอก จะต้องศึกษาข้อความในแบบ รายการให้เข้าใจ แล้วจึงกรอก ข้อมูลของตนเองโดยใช้ถ้อยคำ ภาษาที่กระชับ ชัดเจน ตรงความ เป็นจริง ค่อยคลายมือที่อ่านง่ายไม่ บุคลิกผิดๆ นอกจากนี้จะต้อง	๑.กรอกใบสมัครงาน ๒.เขียนบรรยายความรู้ ความสามารถของตนเองที่ เหมาะสมกับงาน

	เขียนบรรยายความรู้ ความสามารถ ทักษะของตนเองให้เหมาะสมกับ งานที่สมัคร จึงจะเป็นประโยชน์ ต่อการสมัครงาน	
--	--	--

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๕. เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า และโครงการ	การเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า เป็นการเขียนที่ต้องอาศัยข้อมูล จากการศึกษาค้นคว้า นำมา วิเคราะห์เรียบเรียงอย่างเป็นระบบ ด้วยภาษาแบบแผน มีรูปแบบและ การอ้างอิงแหล่งข้อมูลที่ชัดเจน ส่วนการเขียนรายงานโครงการ เป็นการนำเสนอกระบวนการ และผลการศึกษาค้นคว้า	เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า และรายงานโครงการได้
๑๐. มีมารยาทในการเขียน	การตระหนักถึงความจำเป็นของ การมีมารยาทในการเขียนและ ปฏิบัติตนให้เป็นผู้ที่มีมารยาทใน การเขียนได้ดีจนเป็นนิสัย สามารถ นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อ ตนเองและเป็นแบบอย่างแก่ผู้อื่น	มีมารยาทในการเขียนและเป็น แบบอย่างแก่ผู้อื่นได้

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆอย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๑. แสดงความคิดเห็นและประเมินเรื่องจากการฟังและการดู	การฟังและดูอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ฟังหรือผู้ดูจะต้องฟังหรือดูอย่างตั้งใจวิเคราะห์แยกแยะเรื่องราวอย่างละเอียด แสดงความคิดเห็นจากเรื่องและประเมินคุณค่าของเรื่องดังกล่าวเพื่อนำไปประยุกต์ใช้	แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดูแล้วประเมินเรื่องที่ฟังและดู ตามเกณฑ์ได้
๒. วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่ฟังและดู เพื่อนำข้อคิดมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต	การพูดวิเคราะห์วิจารณ์เรื่องที่ฟังหรือดูจะต้องเข้าใจเรื่องราวโดยละเอียดจึงจะสามารถประเมินเพื่อนำข้อคิดที่ได้มาประยุกต์ใช้ได้	วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่ฟังและดูได้ และนำข้อคิดมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน
๓. พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา	การพุดรายงานจากการฟัง ดู และการสนทนาจะต้องใช้หลักการสำรวจค้นคว้า และการสรุปข้อความรู้ที่เป็นประโยชน์และระบุแหล่งอ้างอิงชัดเจน	พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง ดู และการสนทนาได้ตามหลักการ
๔. พุดในโอกาสต่างๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์	การพุดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ ต้องมีการรวบรวม คัดเลือกข้อมูลมาใช้ให้เหมาะสม	พุดในโอกาสต่างๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์โดยรวบรวม คัดเลือกข้อมูลมาใช้ให้เหมาะสมสอดคล้องกับลักษณะและสถานการณ์
๕. พุดโน้มน้าว โดยนำเสนอหลักฐานตามลำดับเนื้อหาอย่างมีเหตุผลและน่าเชื่อถือ	หลักการพุดโน้มน้าวได้อย่างมีเหตุผล น่าเชื่อถือต้องมีการนำหลักฐานจากแหล่งต่างๆมาใช้ อ้างอิงประกอบการพุด	พุดโน้มน้าวได้อย่างมีเหตุผล น่าเชื่อถือโดยมีการนำหลักฐานตามลำดับเนื้อหามาใช้ประกอบการพุด

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้นำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น

กลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สพฐ.

๖. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	การปฏิบัติตนให้มีมารยาทในการฟัง การดูและการพูดเป็นมารยาททางสังคม	ปฏิบัติตนเป็นผู้ที่มีมารยาทในการฟัง การดูและการพูด อันจะเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองและผู้อื่น
-------------------------------------	--	--

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๑. จำแนกและใช้คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย	การจำแนกคำที่มาจากภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง จะทำให้สะกดคำเหล่านั้นได้และนำไปใช้ได้ตรงความหมาย เหมาะกับระดับของภาษา	จำแนกและใช้ภาษาต่างประเทศได้
๒. วิเคราะห์โครงสร้างประโยคซับซ้อน	ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างของประโยคจะทำให้สามารถวิเคราะห์ประโยคที่ซับซ้อนและสร้างประโยคที่สละสลวยสื่อความหมายได้ชัดเจนมากขึ้น	วิเคราะห์โครงสร้างของประโยคซับซ้อนได้
๓. วิเคราะห์ระดับภาษา	ภาษาไทยมีการใช้ภาษาหลายระดับ ได้แก่ ระดับทางการ กึ่งทางการ และไม่เป็นทางการ การวิเคราะห์ระดับของการใช้ภาษา จะทำให้นักเรียนใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสม	วิเคราะห์ระดับภาษาได้
๔. ใช้คำทับศัพท์และศัพท์บัญญัติ	คำทับศัพท์ เป็นคำศัพท์ภาษาต่างประเทศ ส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษ มักใช้ในภาษาที่ไม่เป็นทางการ หรือใช้ในระดับทางการกรณีที่ยังไม่มีคำไทยบัญญัติไว้ ที่เรียกว่า ศัพท์บัญญัติ	ใช้คำทับศัพท์และศัพท์บัญญัติได้เหมาะสมกับสถานการณ์

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้นำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น

กลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สพฐ.

	การเรียนรู้หลักการดังกล่าวจะทำให้สามารถนำคำทับศัพท์และศัพท์บัญญัติไปใช้ได้เหมาะสม	
--	---	--

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๕. อธิบายความหมาย คำศัพท์ทางวิชาการและวิชาชีพ	คำศัพท์ทางวิชาการ เป็นศัพท์เฉพาะของศาสตร์แขนงต่าง ๆ ส่วนคำศัพท์ทางวิชาชีพเป็นคำศัพท์ที่ใช้เฉพาะผู้อยู่ในวงวิชาชีพเดียวกัน ศึกษาคำศัพท์เหล่านี้ให้กว้างขวาง จะช่วยในการสื่อสาร และสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	อธิบายความหมายคำศัพท์ทางวิชาการและวิชาชีพได้
๖. แต่งบทร้อยกรอง	การแต่งบทร้อยกรอง ได้ถูกต้องตามหลักการ และมีความไพเราะ นอกจากจะเป็นการแสดงความสามารถในการใช้ภาษาไทยแล้ว ยังสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ เช่น คำอวยพร บทอาเศียรวาท	แต่งโคลงสี่สุภาพได้

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๑. สรุปเนื้อหาวรรณคดี วรรณกรรม และวรรณกรรมท้องถิ่น ในระดับที่ยากยิ่งขึ้น	หลักการสรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรม	สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรม และวรรณกรรมท้องถิ่นที่อ่านได้
๒. วิเคราะห์วิถีไทย และคุณค่าจากวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน	หลักการวิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย	วิเคราะห์วิถีไทยและคุณค่าจากวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านได้
๓. สรุปความรู้ และข้อคิดจากการอ่าน เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	๑.หลักการวิเคราะห์คุณค่าและข้อคิดจากวรรณคดีและวรรณกรรม ๒.การประยุกต์ใช้ความรู้และข้อคิด	สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านเพื่อประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง
๔. ท่องจำและบอกคุณค่า บทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่า ตามความสนใจ และนำไปใช้อ้างอิง	๑.หลักการอ่านบทร้อยกรอง ๒.หลักการวิเคราะห์คุณค่าของบทร้อยกรอง	ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจและนำไปใช้อ้างอิงได้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหา
ในการดำเนิน ชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และ บทร้อยกรองได้อย่างถูกต้อง ไพเราะ และเหมาะสม กับเรื่องที่อ่าน	การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและ บทร้อยกรองให้ถูกต้อง ไพเราะ และเหมาะสมกับเรื่องผู้อ่าน จะต้องรู้หลักการอ่าน การแบ่ง วรรคตอน ท่วงทำนอง ลีลา การอ่าน ใช้อารมณ์และน้ำเสียง ให้สอดคล้องกับเนื้อหาและ บรรยากาศของเรื่องที่อ่าน	อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว ประเภท บทความ นวนิยาย และความเรียง และ บทร้อยกรอง ประเภท โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ร่าย และ ลิลิต ได้อย่างถูกต้อง ไพเราะ และเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน
๒. ตีความ แปลความ และ ขยายความเรื่องที่อ่าน	หลักการวิเคราะห์วรรณคดีและ วรรณกรรมไทย การตีความ แปลความและขยายความเรื่อง ที่อ่าน ผู้อ่านจะต้องค้นหา ความหมายโดยตรงหรือโดยนัย ที่แฝงอยู่หรือขยายไปสู่บริบทอื่น ของเนื้อความ/เนื้อหาที่อ่าน	๑.อ่านจับใจความจากเรื่องที่ กำหนด ๒.ให้ความหมายศัพท์ สำนวน ถ้อยคำที่ปรากฏในเรื่องที่ อ่าน ๓.ให้ความหมายโดยตรง โดยนัย ๔.อ่านและพิจารณาบริบทของ เรื่องที่อ่าน
๓. วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่าน ในทุกๆ ด้านอย่างมีเหตุผล	การอ่านเพื่อวิเคราะห์และวิจารณ์ ต้องรู้จักจำแนกแยกแยะเรื่อง ที่อ่านจนเกิดความเข้าใจแล้วหา เหตุผลประกอบในการให้ ความเห็นทั้งในเชิงบวกและ เชิงลบได้	วิเคราะห์วิจารณ์เรื่องที่อ่านใน ทุกๆด้านอย่างมีเหตุผล

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้นำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น

กลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สพฐ.

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๔. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่อง ที่อ่าน และประเมินค่า เพื่อนำ ความรู้ ความคิด ไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิต	การคาดคะเนเหตุการณ์เป็น การค้นหาคำตอบที่ต้องอาศัย ข้อมูลต่างๆ เป็นฐานในการตัดสินใจ เรื่องที่อ่านแล้วสามารถถ่วง นำไปประยุกต์ใช้ในการ ดำเนินชีวิต	๑. ใช้ข้อมูลสนับสนุนการ คาดคะเนคำตอบจากเรื่อง ที่อ่าน ๒. นำความรู้ ความคิดที่ คาดคะเนไปใช้ประกอบการ ตัดสินใจแก้ปัญหาใน ชีวิตประจำวันได้
๕. วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดง ความคิดเห็น ได้แย้ง เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และ เสนอความคิดใหม่ อย่างมีเหตุผล	การแสดงความคิดเห็นโต้แย้งนั้น เกิดจากผู้อ่านมีพื้นฐานการตีความ แปลความ และขยายความ วิเคราะห์ วิจารณ์ คาดคะเน และ ประเมินค่า พร้อมนำเสนอ ความคิดใหม่จากเรื่องที่อ่านอย่าง มีเหตุผล	๑. วิเคราะห์ วิจารณ์เรื่องที่อ่าน ๒. แสดงความคิดเห็นโต้แย้ง และเสนอความคิดใหม่อย่าง มีเหตุผลกับเรื่องที่อ่าน
๖. ตอบคำถามจากการอ่าน งานเขียนประเภทต่างๆ ภายใน เวลาที่กำหนด	การตอบคำถามผู้ตอบต้องมีความรู้ ความเข้าใจ และสรุปใจความ ซึ่ง จะทำให้มีความคล่องแคล่วเพื่อ ตอบคำถามได้ตามเวลาที่กำหนด	ตอบคำถามจากการอ่านภายใน เวลาที่กำหนด
๗. อ่านเรื่องต่างๆ แล้วเขียน กรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึก ย่อความ และรายงาน	การอ่านเพื่อนำไปเขียนกรอบ แนวคิด ผังความคิด บันทึก ย่อความ และรายงานนั้น ผู้อ่าน ต้องมีความรู้ ความเข้าใจ สรุป สาระใจความ แล้วลำดับความคิด ออกมาเขียนผลงานตามที่กำหนด ได้	๑. จับประเด็นและสรุปเรื่องที่ อ่าน ๒. เขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึก ย่อความ และรายงานจากเรื่องที่อ่าน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
<p>๘. สังเคราะห์ความรู้จากการอ่าน สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และแหล่งเรียนรู้ต่างๆ มาพัฒนาตน พัฒนาการเรียน และพัฒนาความรู้ทางอาชีพ</p>	<p>การอ่านเพื่อสังเคราะห์ผู้อ่านต้องมีนิสัยรักการอ่าน ช่างสังเกต เก็บรวบรวมข้อมูลจากสื่อและแหล่งเรียนรู้ต่างๆ แล้วนำมาวิเคราะห์ วิจัย คัดสรรสร้างสรรค์ ลักษณะเหล่านี้จะทำให้ผู้อ่านพัฒนาตนให้มีความรู้ ความสามารถไป พัฒนาการเรียน และพัฒนาความรู้ทางอาชีพต่อไป</p>	<p>๑. เขียนสรุปจากเรื่องที่กำหนด ๒. บันทึกข้อมูลจากการอ่าน แล้วสังเคราะห์มาใช้ พัฒนาตน พัฒนาการเรียน และพัฒนาความรู้ทางอาชีพ</p>
<p>๙. มีมารยาทในการอ่าน หมายเหตุ ตัวชี้วัดตัวนี้ให้จัดกิจกรรมรวมกับตัวชี้วัดที่ ๑ - ๘</p>	<p>มารยาทในการอ่านนั้นผู้อ่านต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบ จนเป็นนิสัย</p>	<p>ผู้อ่านระบุมารยาทในการอ่าน หนังสือและสื่อตามแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ได้</p>

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๑. เขียนสื่อสารในรูปแบบต่างๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ โดยใช้ภาษาเรียบเรียงถูกต้อง มีข้อมูลและสาระสำคัญชัดเจน	การเขียนสื่อสารมีหลายรูปแบบ แต่ละรูปแบบมีหลักการเขียน การใช้ภาษา มีข้อมูลประกอบ มีสาระสำคัญที่ชัดเจน	เขียนสื่อสารในรูปแบบต่างๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ โดยใช้ภาษาเรียบเรียงถูกต้อง มีข้อมูลและสาระสำคัญชัดเจน
๒. เขียนเรียงความ	รูปแบบและหลักการเขียนเรียงความ	เขียนเรียงความตามที่กำหนด
๓. เขียนย่อความจากสื่อที่มีรูปแบบและเนื้อหาหลากหลาย	รูปแบบและการสรุปสาระสำคัญ การใช้ภาษาที่กระชับ ครอบคลุมใจความทั้งหมด เป็นหลักในการเขียนย่อความ	เขียนย่อความจากสื่อรูปแบบต่างๆ
๔. ผลงานเขียนของตนเองในรูปแบบต่างๆ	การเขียนสารคดีและบันเทิงคดี มีรูปแบบการเขียนที่แตกต่างกัน	ผลงานเขียนสารคดี และบันเทิงคดี
๕. ประเมินงานเขียนของผู้อื่น แล้วนำมาพัฒนางานเขียนของตนเอง	แบบแผนการประเมินงานเขียนเป็นตัวชี้คุณภาพงานเขียนนั้น	๑. ประเมินงานเขียน ๒. พัฒนางานเขียน
๖. เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าเรื่องที่สนใจ ตามหลักการเขียนเชิงวิชาการ และใช้ข้อมูลสารสนเทศอ้างอิงอย่างถูกต้อง	งานเขียนเชิงวิชาการมีแบบแผนเฉพาะ	๑. เขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้าได้ ๒. ใช้ข้อมูลสารสนเทศอ้างอิงในรายงานได้อย่างถูกต้อง
๗. บันทึกการศึกษาค้นคว้าเพื่อนำไปพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ	วิธีการจดบันทึกการศึกษาค้นคว้า	๑. เขียนบันทึกจากการศึกษาค้นคว้า ๒. นำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาตนเองและประยุกต์ใช้ในโอกาสต่างๆ
๘. มีมารยาทในการเขียน	มารยาทในการเขียนเป็นสิ่งที่ผู้เขียนทุกคนต้องศึกษาและนำมาปฏิบัติจนเป็นลักษณะนิสัย	เขียนอย่างมีมารยาท

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้นำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น

กลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สพฐ.

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกลงในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๑. สรุปแนวคิด และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู	การสรุปแนวคิดและการแสดงความคิดเห็นจากการฟังและดูต้องอาศัยหลักการและวิธีการปฏิบัติที่ถูกต้อง	๑.สรุปแนวคิดจากเรื่องที่ฟังและดูพูดแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู
๒. วิเคราะห์แนวคิด การใช้ภาษา และความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผล	การวิเคราะห์แนวคิดและการใช้ภาษาจากเรื่องที่ฟังและดูต้องใช้หลักเหตุผลมาพิจารณาความน่าเชื่อถือของข้อมูลระหว่างข้อเท็จจริงและความคิดเห็น	๑. อธิบายหลักการวิเคราะห์แนวคิด การใช้ภาษาและความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดูได้ ๒. วิเคราะห์แนวคิดการใช้ภาษาและความน่าเชื่อถือของเรื่องที่ฟังและดู
๓. ประเมินเรื่องที่ฟังและดู แล้วกำหนดแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต	การจะนำข้อมูลหรือข้อคิดเห็นจากการฟังและดูไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตผู้ฟังหรือผู้ดูจะต้องกำหนดเกณฑ์การประเมินที่มีคุณภาพ น่าเชื่อถือ	๑. ประเมินเรื่องที่ฟังและดู ๒. นำเรื่องที่ฟังและดูไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
๔. มีวิจารณญาณในการเลือกเรื่องที่ฟังและดู	การมีวิจารณญาณในการเลือกเรื่องที่ฟังและดู ช่วยให้สามารถคัดเลือกเรื่องที่ฟังและดูได้อย่างเหมาะสมและเกิดประโยชน์คุ้มค่า	พิจารณาเรื่องที่ฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ
๕. พูดในโอกาสต่างๆ พูดแสดงทรรศนะโต้แย้ง โน้มน้าวใจ และเสนอแนวคิดใหม่ด้วยภาษาถูกต้องเหมาะสม	การพูดในโอกาสต่างๆ มีหลักและเนื้อหาในการพูดแตกต่างกัน นักพูดที่ดีต้องศึกษาหลักการพูดแต่ละประเภทให้เข้าใจและฝึกพูดอย่างสม่ำเสมอ	การพูดในโอกาสต่างๆ - พูดต่อที่ประชุมชน - พูดอภิปราย - พูดแสดงทรรศนะ - พูดโน้มน้าวใจ
๖. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	มารยาทในการฟัง การดู และการพูดต้องฝึกให้เป็นกิจนิสัย	แสดงออกอย่างมีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้นำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น

กลุ่มพัฒนาระบบงานการเรียนรู้ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สพฐ.

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๑. อธิบายธรรมชาติของภาษา พลังของภาษา และลักษณะของภาษา	ความรู้ ความเข้าใจเรื่องธรรมชาติของภาษา พลังของภาษา และลักษณะของภาษา	อธิบายธรรมชาติ พลัง และลักษณะของภาษา
๒. ใช้คำและกลุ่มคำสร้างประโยคตรงตามวัตถุประสงค์	การสร้างประโยคโดยใช้คำและกลุ่มคำตรงตามวัตถุประสงค์	๑. เลือกใช้คำ กลุ่มคำสร้างประโยคตรงตามวัตถุประสงค์ ๒. กำหนดคำและกลุ่มคำนำไปสร้างประโยค
๓. ใช้ภาษาเหมาะสมแก่โอกาส กาลเทศะ และบุคคล รวมทั้งคำราชาศัพท์อย่างเหมาะสม	ระดับการใช้ภาษาและคำราชาศัพท์ที่เหมาะสมต้องคำนึงถึงโอกาส กาลเทศะ และบุคคล	๑. ใช้ภาษาได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล ๒. ใช้คำราชาศัพท์ได้ถูกต้อง ๓. สืบค้นคำราชาศัพท์จากสื่อต่างๆ
๔. แต่งบทร้อยกรอง	การแต่งบทร้อยกรองต้องคำนึงถึงภาษา รูปแบบ เนื้อหาของบทร้อยกรองนั้นๆ	แต่งบทร้อยกรองประเภทกาพย์ โคลง ร่าย และฉันท์ได้
๕. วิเคราะห์อิทธิพลของภาษาต่างประเทศและภาษาถิ่น	ภาษาต่างประเทศและภาษาถิ่นมีอิทธิพลต่อการใช้ภาษาไทย	วิเคราะห์อิทธิพลของภาษาต่างประเทศและภาษาถิ่นที่มีต่อภาษาไทย
๖. อธิบายและวิเคราะห์หลักการสร้างคำในภาษาไทย	คำที่ใช้ในภาษาไทยมีหลักการสร้างคำหลากหลายวิธี	อธิบายและวิเคราะห์หลักการสร้างคำในภาษาไทยได้
๗. วิเคราะห์และประเมินการใช้ภาษาจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์	การวิเคราะห์และประเมินสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ต้องคำนึงถึงถึงการใช้ภาษาที่เหมาะสม	๑. วิเคราะห์การใช้ภาษาจากสื่อสิ่งพิมพ์สื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้ ๒. ประเมินการใช้ภาษาจากสื่อสิ่งพิมพ์สื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้นำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น

กลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สพฐ.

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย

อย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๑. วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น	การวิเคราะห์ วิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมต้องมีข้อมูลและเหตุผลสนับสนุนจึงจะสามารถวิเคราะห์ วิจารณ์ได้ในแง่มุมที่หลากหลาย	วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรม
๒. วิเคราะห์ลักษณะเด่นของวรรณคดีเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ และวิถีชีวิตของสังคมในอดีต	การศึกษาวรรณคดีทำให้มองเห็นความเชื่อมโยงเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตของสังคมในอดีต	๑.ระบุดัชนีเด่นของวรรณคดีที่อ่าน ๒.วิเคราะห์วรรณคดีเชื่อมโยงกับประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตของสังคมในอดีต
๓. วิเคราะห์และประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ของวรรณคดี และวรรณกรรมในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ	วรรณคดีและวรรณกรรมไทยมีคุณค่าด้านวรรณศิลป์และเป็นมรดกของชาติที่คนไทยทุกคนควรภูมิใจและรักษาไว้	๑.อธิบายหลักการวิเคราะห์และประเมินคุณค่า ด้านวรรณศิลป์ของวรรณคดี และวรรณกรรม ๒.วิเคราะห์และ ประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ของวรรณคดีและวรรณกรรมในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ
๔. สังเคราะห์ข้อคิดจากวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	วรรณคดีและวรรณกรรมมีข้อคิดที่มีคุณค่า สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต ประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	๑.สังเคราะห์สถานการณ์จากวรรณคดีและวรรณกรรม ๒.นำข้อคิดจากการสังเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
๕. รวบรวมวรรณกรรมพื้นบ้าน และอธิบายภูมิปัญญาทางภาษา	ความรู้เรื่องลักษณะของวรรณกรรมพื้นบ้านและภูมิปัญญาทางภาษาสามารถเรียนรู้ได้จากการรวบรวมและอธิบาย	๑.รวบรวมวรรณกรรมพื้นบ้านและจัดเป็นหมวดหมู่ ๒.อธิบายภูมิปัญญาทางภาษาจากวรรณกรรมพื้นบ้าน
๖. ท่องจำและบอกคุณค่า บทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่า ตามความสนใจและนำไปใช้อ้างอิง	บทอาขยาน บทร้อยกรองของไทย มีคุณค่า และมีประโยชน์สามารถนำไปใช้อ้างอิงในการพูดและเขียน	๑.ท่องจำบทอาขยานที่กำหนดและบอกคุณค่าได้ ๒.ท่องจำบทร้อยกรองตามความสนใจพร้อมบอกคุณค่า ๓.นำบทอาขยานและบทร้อยกรองไปอ้างอิงในงานเขียนหรือการพูด